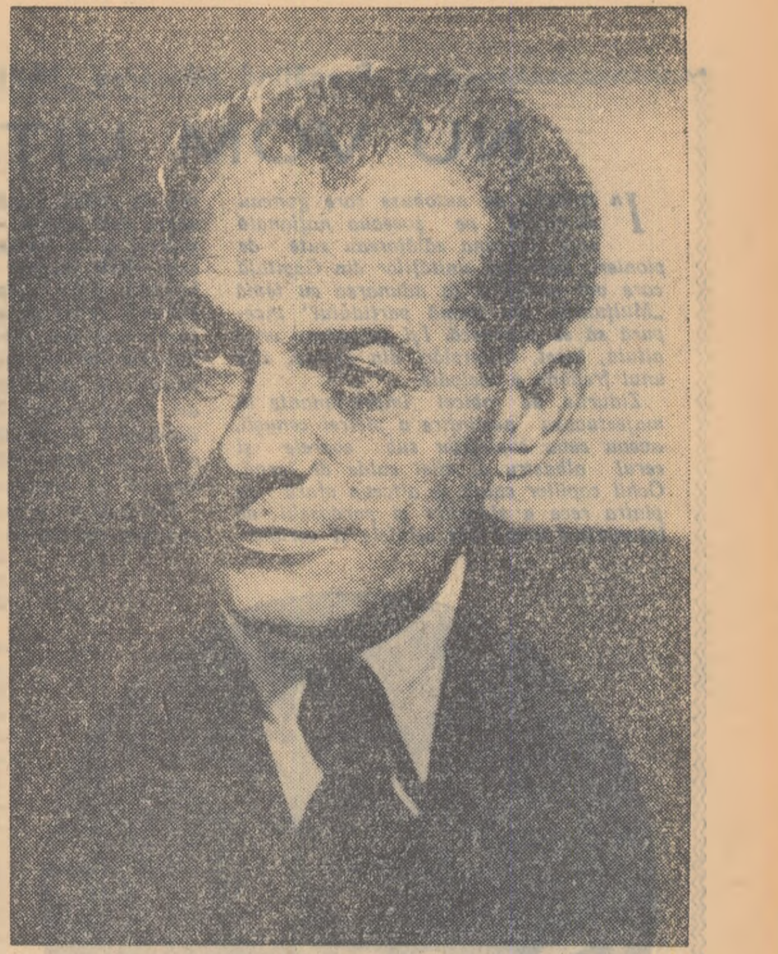
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2058 | 4 PAGINI — 20 BANI | marți 13 decembrie 1955

În numărul de azi:

SUPREMA CINSTE

ANI DE ILEGALITATE. Domnea o cruntă teroare. Pe atunci Ludovic Minschi era utecist. Impreună cu alți tineri, Minschi a fost chemat de un grup de tovarăși. Sarcina: să arboreze un steag roșu pe coșul unei fabrici din Oradea. A doua zi era 1 Mai, ziua clasei muncitoare.

— O să-l puteți pune?

— O să putem tovarăși.

A venit noaptea. Cu ochii în patru uteciștii s-au strecurat cu curaj pînă la coșul fabricii. Cîțiva au rămas de pază. Minschi a început să urce, cu steagul înfășurat sub haină. E greu! Dar aceasta e o sarcină de partid, iar utecistul e un om cu curaj deosebit, care nu dă niciodată înapoi.

1 Mai 1934. Ce frumos flutură steagul în adierea ușoară a vîntului!

Poliția spumega de furie. Scoaterea steagului de pe coș a durat pînă la prînz. In acest timp, zeci și sute de muncitori se perindau în jurul stindardului lor drag.

Așa și-a îndeplinit utecistul Ludovic Minschi una dintre sarcinile primite de la partid. Devotamentul și înflăcărarea cu care-și ducea munca revoluționară în anii grei ai ilegalității, curajul, bărbăția și voința oțelită de care a dat dovadă, setea de învățătură a lui Ludovic Minschi au făcut ca el să se bucure de încrederea comuniștilor. El a fost primit în rîndurile partidului.

Cărora dintre noi, tinerii, viața eroilor comuniști și uteciști nu ne este pildă strălucită, exemplu demn de urmat? Uteciștii considerau cea mai înaltă cinste să facă parte din rîndul partidului. chiar în condițiile cînd apartenența în partid însemna un pericol uriaș. Asemenea lor și noi năzuim să facem parte din rîndurile celui mai înaintat detașament al clasei muncitoare, ale cărui porți sînt deschise doar celor mai vrednici fii ai poporului.

Partidul clasei muncitoare este inițiatorul, organizatorul și conducătorul luptei poporului nostru pentru socialism.

Intreaga istorie a partidului nostru vorbește despre lupta neobosită a comuniștilor pentru făurirea unei vieți luminoase poporului nostru muncitor. Partidul clasei muncitoare este cel mai bun sfătuitor și educator al tineretului. Noi nu putem uita nici o clipă că datorită partidului cresc astăzi în patria noastră tineri comuniști înflăcărați și dîrji, setoși de învățătură, gata oricînd să dea tot ce au mai bun în ei pentru consolidarea cuceririlor revoluționare ale poporului, pentru construirea unei vieți tot mai fericite în patria noastră. Partidul ne-a creat nouă, tineretului, condiții noi de muncă și de învățătură, ne-a dat perspectiva viitorului luminos și ne-a chemat să dăm viață visurilor noastre îndrăznețe.

A intra în rîndurile partidului clasei muncitoare este o mare cinste și, în același timp, înseamnă mari îndatoriri. Aceasta înseamnă să fii luptător activ pentru înfăptuirea politicii partidului, să faci tot ce-ți stă în putință pentru îndeplinirea planului de producție, pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost, înseamnă să fii întotdeauna fruntaș în lupta pentru obținerea recoltelor bogate, exemplu în îndeplinirea obligațiilor față de stat. Dar aceasta nu este suficient. Setea de cultură, năzuința spre cunoașterea a cît mai mult din tezaurul învățăturii marxist-leniniste și al culturii mondiale, vigilența și combativitatea revoluționară, înalta principialitate, comportări morale sănătoase și multe alte înalte calități caracterizează pe un tînăr care dorește să intre în partid.

De acest lucru tinerii înaintați din patria noastră, utemiștii, devin tot mai conștienți. Prin viața de fiecare zi, prin munca lor tot mai rodnică, utemiștii se străduiesc să merite încrederea partidului.

Utemistul Grigore Cornea lucrează în mina Vulcan de mulți ani. A îndrăgit meșteșugul mineritului și s-a calificat. Ințelegînd că scopul pentru care luptă partidul este și scopul vieții lui, încă cu mult timp în urmă a început să se pregătească intens pentru a merita cinstea de a fi primit în rîndurile partidului. Comitetul U.T.M. l-a ajutat să organizeze o brigadă utemistă de producție și i-a încredințat sarcina de a conduce această brigadă. Să ajute pe fiecare tînăr să-și ridice calificarea — aceasta era în primul rînd problema care determina creșterea productivității muncii întregii brigăzi. Și Cornea i-a ajutat pe rînd pe fiecare. De atunci, brigada a avut depășiri de normă între 20—25 la sută.

Cu cîteva luni în urmă, brigada condusă de Grigore Cornea, a primit sarcina să lucreze într-un loc de muncă unde se cerea foarte multă atenție. Cînd li s-a spus că vor trebui să lucreze în acest loc, mulți membri ai brigăzii au început să șovăie. La început nici tovarășul Cornea nu vedea cum vor putea fi înlăturate greutățile. Ajutat însă de secretarul organizației de partid din sector, utemistul Grigore Cornea a înțeles că satisfacția cea mai mare ți-o dă victoria obținută în lupta cu greutățile. Luînd măsuri de prevenire a accidentelor, brigada a început să lucreze. Cu toate greutățile pe care le-a întîmpinat, brigada și-a depășit regulat norma. Utemistul Grigore Cornea a cerut nu de mult organizației de partid să fie primit în rîndurile candidaților. Comuniștii i-au acordat această cinste.

Și mulți sînt acela care se străduiesc să dovedească prin munca lor de zi cu zi, dragostea nestrămutată față de partid. Avîntul neîntrecut în muncă, elanul cu care tinerii din patria noastră întîmpină cel de al II-lea Congres al partidului, dovedesc tocmai atașamentul lor față de partidul clasei muncitoare.

Pregătirea tinerilor în vederea intrării lor în partid este o sarcină de mare răspundere ce revine organizațiilor U.T.M. Organizația comunistă a tineretului, rezervă și vlăstar al partidului, este chemată să cultive la utemiști sentimentul răspunderii față de sarcina încredințată, să-i educe în spiritul marxism-leninismului, al vigilenței și combativității revoluționare, să crească în sufletele lor minunatele trăsături ale moralei comuniste. Organizația U.T.M. trebuie să cunoască adînc viața utemiștilor, să muncească în așa fel cu ei încît pe cei mai buni să-i determine să ceară să intre în rîndurile partidului.

Intrarea în rîndurile partidului este cea mai înaltă cinste, un moment de cotitură în viața fiecărui utemist. Pentru fiecare organizație U.T.M. este o mîndrie și o năzuință fierbinte să dea partidului noi și noi comuniști.

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Străpungerea tunelului hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz

Ziua de duminică 11 decembrie, a fost o mare sărbătoare pentru toți muncitorii de pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz.

Tunelul de aducțiune al hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz — una din cele mai importante lucrări de pe acest șantier — a fost străpuns.

Proiectele tehnice prevedeau ca lucrarea să fie terminată în luna iunie 1956. Muncitorii au fixat însă un termen mai scurt și iată că, în cinstea celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, au făcut străpungerea cu 170 de zile lucrătoare înainte de termenul fixat.

Cu ocazia străpungerii ultimului perete de stîncă, constructorii hidrocentralei au organizat o festivitate la care au chemat numeroși invitați.

La festivitate au fost de față tovarășii Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, membru în Biroul politic al C.C. al P.M.R., I. Fazekaș, secretar al C.C. al P.M.R., L. Răutu, membru al C.C. al P.M.R., G. Marin, prim vice președinte al Comitetului de Stat al Planificării, Gh. Cioară, ministrul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, C. Loncear, ministrul Industriei Materialelor de Construcții, C. Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M., D. Berezițchi, prim secretar al Comitetului regional Bacău al P.M.R., I. Moise, președintele Sfatului Popular al regiunii Bacău, ingineri și specialiști, oameni de cultură, reprezentanți ai presei.

Au asistat de asemenea A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice în R.P.R., J. Ședivy, ambasadorul R. Cehoslovace, și L. Pataki, ambasadorul R. P. Ungare.

Intîmpinați cu căldură de conducătorii șantierului și de numeroși constructori, oaspeții pătrund în sectorul tunel-intrare, pe care-l străbat pînă la locul unde urmează să se facă străpungerea. Aici lucrează brigada condusă de Gavrilă Pașca. Minerii sînt la locurile lor. Toate pregătirile în vederea străpungerii ultimului perete de stîncă, gros de 1,20 m. sînt făcute.

La rugămintea minerilor, tov. Chivu Stoica, acționează explozorul. Din depărtare se aude o bufnitură înfundată. Stînca se prăbușește și odată cu aceasta o boare de aer proaspăt inundă tunelul care acum e deschis.

Invitații pătrund în sectorul tunel-ieșire. Tuneliștii — atît cei de la tunel-intrare cît și cei de la tunel-ieșire — sînt felicitați cu căldură pentru frumoasa victorie pe care au repurtat-o. Intîlnirea celor două capete ale tunelului a reușit pe deplin.

Tovarășul Chivu Stoica îi felicită pe constructori în numele C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn și al Consiliului de Miniștri.

In cinstea victoriei tuneliștilor a avut loc apoi un miting la care au participat mii de constructori ai hidrocentralei.

In rîndurile participanților la miting domnește o mare însuflețire. Se aud chemări entuziaste în cinstea Partidului Muncitoresc Romîn, în cinstea marii Uniuni Sovietice și a țărilor de democrație populară, al căror sprijin, constructorii hidrocentralei îl resimt din plin.

Mitingul a fost deschis de tov. Sandu Bruștea, secretarul comitetului de partid al hidrocentralei.

Au luat cuvîntul tovarășii: Ștefan Budescu, directorul general al hidrocentralei „V. I. Lenin", Gh. Cioară, ministrul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice; Dumitru Berezițchi, prim secretar al Comitetului regional Bacău al P.M.R., C. Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M.

Primit de aplauzele puternice ale celor prezenți, a luat cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, membru în Biroul politic al C.C. al P.M.R.

Cuvîntarea tov. Chivu Stoica a fost urmărită cu o deosebită atenție și a fost subliniată în repetate rînduri de aplauzele miilor de participanți la miting. Constructorii hidrocentralei au manifestat cu entuziasm pentru Partidul Muncitoresc Romîn pentru guvernul țării noastre, pentru prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn și marele popor sovietic.

Pentru abnegația, elanul și priceperea cu care au muncit, Prezidiul Marii Adunări Naționale a acordat unor constructori ordine și medalii ale R.P.R. Minerul Gavrilă Pașca, care s-a făcut cunoscut pentru succesele obținute împreună cu brigada pe care o conduce în sectorul tunel-intrare, a fost distins cu titlul de Erou al Muncii Socialiste.

Tov. Moise Ilie, președintele sfatului popular al regiunii Bacău a dat citire decretelor de decorare. In aplauzele celor prezenți tov. Chivu Stoica, a prins pe pieptul lui Gavrilă Pașca medalia de aur „Secera și Ciocanul" și i-a înmînat titlul de Erou al Muncii Socialiste. Apoi a înmînat și celorlalți decorați ordinele care le-au fost acordate.

In numele celor distinși au luat cuvîntul inginerul Dumitru Mosora și Eroul Muncii Socialiste Gavrilă Pașca.

Pentru strădania depusă în străpungerea tunelului, C.C. al U.T.M. a acordat unor tineri constructori Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M. Numele celor care au primit această distincție au fost citite de tov. C Fulger.

Cu prilejul străpungerii tunelului de aducțiune, constructorii hidrocentralei au adresat Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliului de Miniștri o telegramă prin care vestesc victoria obținută și își iau angajamentul de a termina construcția hidrocentralei înainte de vreme. Telegrama a fost citită la miting de tov. Radu Valeriu, președintele comitetului de întreprindere al hidrocentralei.

In cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. constructorii hidrocentralei și-au luat angajamentul, față de Comitetul Central al P.M.R. și față de guvern, că nu vor precupeți nici un efort pentru a pune în funcțiune, înainte de termen, marea hidrocentrală „V. I. Lenin".

★

Pe întreg șantierul, sărbătorirea bravilor mineri care au străpuns înainte de termen tunelul de aducțiune a continuat pînă seara tîrziu.

(Agerpres)

Citiți în pag. III-a
Cuvîntarea tovarășului
Chivu Stoica

Inaugurarea primei fabrici de penicilină din țară

Oamenii muncii din regiunea Iași au sărbătorit ieri o nouă victorie: inaugurarea primei fabrici de penicilină din țară. Impodobite cu drapele și fotografiile conducătorilor partidului și guvernului, modernele pavilioane ale fabricii au un aspect sărbătoresc. Ele sînt mărturii ale grijii partidului și guvernului pentru ridicarea economică a Moldovei, ele exprimă grija pentru om și nevoile sale a regimului democrat-popular. Marea fabrică-laborator dată producției în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., sintetizează tot ceea ce este înaintat în tehnica mondială de fabricație a antibioticelor. Ca și la celelalte construcții de mari proporții ajutorul sovietic a fost și aci deosebit de important. Specialiștii sovietici au elaborat proiectul construcțiilor, iar cea mai mare parte din mașinile și instalațiile complexe, sînt de fabricație sovietică. O brigadă de specialiști sovietici, alcătuită din Eroi ai Muncii Socialiste, Laureați ai Premiului Stalin, candidați în știință, profesori universitari, muncitori și tehnicieni a lucrat de la început la construirea fabricii și la punerea ei în funcțiune. Astăzi producem penicilină romînească. Ea rivalizează cu antibioticul similar produs în restul țărilor lumii. Utilajul de un înalt nivel tehnic și cantitatea de penicilină ce se produce zilnic situează această fabrică alături de cele mai mari întreprinderi de antibiotice din Europa. Ea este capabilă să satisfacă în întregime necesitățile interne de antibiotice și să creeze mari disponibilități pentru export. De asemenea antibioticele romînești vor găsi o largă aplicare în agricultură și zootehnie.

Aceeași emoție o ghiceai pe fețele constructorilor și muncitorilor, precum și a sutelor de oameni ai muncii din regiunea Iași, care cu toată vremea nefavorabilă, s-au adunat într-un entuziast miting pentru a sărbători această nouă victorie. In fața lor se ridica clădirea impunătoare a Fabricii de penicilină înzestrată cu o centrală termică proprie, un pavilion pentru laboratoare de cercetări care deservesc producția, depozite de materii prime și produse finite și alte construcții.

Mitingul este deschis odată cu sosirea conducătorilor partidului și guvernului. La tribună se urcă tovarășii: Iosif Chișinevschi, membru în Biroul politic al C.C. al P.M.R., secretar al C. C. al P. M. R., Mihail Florescu, ministrul Industriei chimice, inginer I. Velea, prim locțiitor al ministrului Industriei chimice, doctor Al. Bulla, locțiitor al Ministrului Sănătății, I. Vidrașcu, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, Anton Gherghelaș, prim secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R., Emil Mazilu, președintele sfatului popular al regiunii Iași, Ion Niculi, președintele sfatului popular al orașului Iași, constructori fruntași de pe șantierul fabricii precum și reprezentanți ai conducerii brigăzii de specialiști sovietici care au participat la construirea și darea în funcțiune a fabricii de antibiotice. Au luat parte V. I. Barahnin, prim secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la București, B. K. Iakovlev, secretar al ambasadei.

Cuvintele calde, felicitările și mulțumirile adresate constructorilor, muncitorilor și tehnicienilor fabricii, sînt întrerupte mereu: Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, organizatorul victoriilor noastre, trăiască marea noastră prietenă Uniunea Sovietică, se auzea continuu în tot timpul mitingului.

Un grup de elevi ai Școlii chimice care funcționează pe lîngă fabrică oferă flori oaspeților din tribună.

Au luat cuvîntul tovarășii Anton Gherghelaș, prim secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R., directorul fabricii de antibiotice tov. Ion Rotaru.

Cuvîntarea tovarășului Iosif Chișinevschi a fost urmărită cu deosebit interes de participanți. Cei prezenți au manifestat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn în frunte cu Comitetul său Central, pentru guvernul Republicii Populare Romîne, pentru prietenie veșnică între poporul nostru și marele popor sovietic

In încheierea mitingului, tovarășul Emil Mazilu, președintele sfatului popular al regiunii Iași, citește decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale pentru decorarea tehnicienilor și muncitorilor care s-au distins în munca de ridicare a fabricii.

Rînd pe rînd, cu emoția caracteristică omului care-și vede răsplătită munca, se urcă la tribună cei mai buni ingineri și zidari, tehnicieni și muncitori și parcă toți au uitat greutățile începutului, nopțile nedormite, primele cărămizi, rămînîndu-le doar dorința de a da antibiotice de calitate superioară.

Tovarășul M. Florescu, ministrul Industriei chimice dă apoi citire hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. în care sînt conferite acte de mulțumire de stat, specialiștilor sovietici care au contribuit la construirea și darea în funcțiune a fabricii de antibiotice.

In aplauzele puternice ale celor prezenți s-a dat apoi citire unei telegrame adresate de colectivul fabricii de antibiotice din regiunea Iași, Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

La intrarea în curtea fabricii, într-o atmosferă de mare entuziasm, tov. I. Chișinevschi a tăiat panglica inaugurală.

A urmat apoi vizitarea fabricii.

...Prima fabrică de antibiotice din țara noastră și-a început producția.

Citiți în pag. III-a
Cuvîntarea tovarășului
Iosif Chișinevschi

★ ★ ★

Salutul adresat de C. C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri tovarășului IOSIF CHIȘINEVSCHI, cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la nașterea sa

Tovarășului Iosif Chișinevschi,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne te felicită călduros, scumpe tovarăș de luptă, cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a zilei tale de naștere.

Ca militant de frunte al partidului nostru, avînd funcții de înaltă răspundere în partid și în stat, ai îndeplinit cu conștiinciozitate și adînc devotament sarcinile ce ți-au fost încredințate.

Partidul Muncitoresc Romîn, Guvernul Republicii Populare Romîne și oamenii muncii din țara noastră acordă o deosebită prețuire meritelor tale, legate de întărirea partidului, de făurirea și consolidarea orînduirii democrat-populare.

Iți urăm din toată inima multă sănătate și putere de muncă spre binele partidului, al clasei muncitoare, al poporului, pentru construirea cu succes a socialismului în patria noastră.

COMITETUL CENTRAL AL P. M. R. — CONSILIUL DE MINIȘTRI AL R. P. R.

DECRETUL Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R.

pentru conferirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste" tovarășului Iosif Chișinevschi, cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la naștere.

Pentru îndelungată și rodnică activitate în mișcarea revoluționară și pentru merite deosebite în făurirea și întărirea statului democrat-popular,

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, decretează:

1. Se conferă titlul de „Erou al Muncii Socialiste" din Republica Populară Romînă, tov. Iosif Chișinevschi.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale PETRU GROZA — Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale A. BUNACIU

Solemnitatea decorării

Luni după amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea conferirii titlului de Erou al Muncii Socialiste din R.P.R., tovarășului Iosif Chișinevschi, membru în Biroul politic al C.C. al P.M.R. secretar al C.C. al P.M.R. cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la naștere, pentru îndelungată și rodnică activitate în mișcarea revoluționară, pentru merite deosebite în făurirea și întărirea statului democrat popular.

La solemnitate au asistat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Chivu Stoica, Gh. Apostol, Alexandru Moghioroș, Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, C. Pîrvulescu, P. Borilă, N. Ceaușescu, D. Coliu, Al. Drăghici, I. Fazekaș, S. Bughici, acad. prof. Traian Săvulescu, Leonte Răutu, general colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Th. Iordăchescu, M. Mujic, Ion Pas, A. Bunaciu.

După citirea decretului, tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a înmînat tovarășului I. Chișinevschi, Diploma de Erou al Muncii Socialiste și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul".

Felicitîndu-l pe sărbătorit, tov. dr. Petru Groza a arătat că tov. I. Chișinevschi și-a dedicat viața luptei pentru libertatea și fericirea poporului. Cu experiența pe care o ai, oțelit în luptă — a spus tov. dr. Petru Groza — te vei putea dedica operei de construcție a socialismului cu același devotament, cu aceeași dragoste pentru popor care te caracterizează.

Luînd cuvîntul, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a felicitat călduros, în numele C.C. al P.M.R., al guvernului R.P.R. pe tovarășul I. Chișinevschi, subliniind că partidul și guvernul acordă o înaltă apreciere meritelor sale deosebite în întărirea partidului, în făurirea și consolidarea regimului democrat-popular în țara noastră. Iți urăm din toată inima — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — multă sănătate și putere de muncă spre binele partidului, al clasei muncitoare, al poporului, pentru construirea cu succes a socialismului în patria noastră.

Răspunzînd, tov. I. Chișinevschi a spus:

„Mulțumesc din suflet Comitetului Central, Biroului Politic, guvernului, Prezidiului Marii Adunări Naționale pentru înalta distincție ce mi-au acordat.

Asigur Comitetul Central și pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, guvernul Republicii Populare Romîne, pe tovarășul Chivu Stoica, Prezidiul Marii Adunări Naționale, pe tovarășul președinte Petru Groza că nu-mi voi cruța puterile pentru a munci cu forțe înzecite în vederea împlinirii întocmai a tuturor sarcinilor care mi le va acorda partidul nostru scump, pentru care am fost, sînt și voi fi gata oricînd să-mi dau toate puterile și la nevoie și viața".

(Agerpres)

Două imagini ce vor rămîne în istoria Hidrocentralei „V. I. Lenin": Tovarășul Chivu Stoica primește explozorul, a cărui declanșare va produce explozia care va dărîma peretele dintre tunel-intrare și tunel-ieșire.

Pașca Gavrilă și Roman Ștefan, responsabilii celor două echipe se felicită pentru străpungerea tunelului — victoria lor comună.

Mitingul a luat sfîrșit. Urmează acum vizitarea fabricii de penicilină. Intr-o atmosferă de mare entuziasm tov. Iosif Chișinevschi taie panglica inaugurativă.

Pregătind adunarea „Mulţumim din inimă partidului"

NU VOM UITA NICIODATĂ

In coloana de autobuse care goneau duminică pe şoseaua naţională spre Cîmpina călătoreau sute de pionieri. Delegaţii unităţilor din Capitală care vor participa la adunarea cu temă „Mulţumim din inimă partidului" începură să se cunoască. Işi povesteau unul altuia, încet, întîmplări din şcoală, cîte unul fredona o melodie.

Zidurile, de obicei impresionante în majestuoasa neclintire a pietrei cenuşii, aveau ceva copleşitor sub soarele şi cerul albastru al zilei calde de iarnă. Ochii copiilor caută şi altceva afară de piatra rece a zidurilor şi pardoselii, de întunericul umed din celulele şi coridoarele de piatră. Ochii — ochi albaştri, ochi negri, ochi căprui — atît de obişnuiţi cu soarele şi cu florile, mai întîlnesc şi altceva decît piatră: fierul drugilor de la ferestre, tabla vălurită a acoperişurilor. Hainele, oricît de călduroase, nu pot opri fiorii care vin dinăuntru, din sufletele încremenite de înfăţişarea reală a unor lucruri de atîtea ori citite sau auzite: aci trăiau oameni? Oamenii cei mai adevăraţi? Copiii îşi trec, parcă pe furiş, mîna peste mătasea cravatelor roşii, înnoind un angajament.

Cei care n-au încă la gît cravata, sînt copleşiţi de emoţie! Sînt primii şcolari care vor deveni pionieri între zidurile Doftanei.

Detaşamentul clasei a IV-a de la Şcoala medie nr. 21 fete s-a aliniat în careu să discute cererile şcolăriţelor Adriana Bîrsan, Sanda Ciucurete, Mia Suciu şi Mihaela Zarchevici din clasa a III-a.

In încăperea îngheţată a fostului atelier de tîmplărie le întîmpină un om mic de statură, vesel, cu ochii lucind de bunătate. Cînd priveşte locurile, tresar în el dureri înăbuşite de ani: a lucrat aci, pe vremea cînd era deţinut politic, în 1939. Cuvintele pe care le spune copiilor au înţelesul adînc al faptelor trăite.

Angajamentul lor „Mă angajez în faţa tovarăşilor mei să fiu credincios poporului romîn şi cauzei Partidului Muncitoresc Romîn" — rostit rar, în liniştea neclintită, este un legămînt care va depăşi trăinicia pietrei, un răspuns la ceea ce au văzut azi. Mîinile fostului ilegalist, tovarăşul Iosif Steinbach, director general al Fabricii de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" tremură de o omenească emoţie cînd leagă cravatele roşii.

Detaşamentul 5 de la Şcoala de 7 ani nr. 130 mixtă a venit în întregime la Doftana. Nicolae Roşioiu, Costel Orzea, Ion Taloi, Paraschiva Ciobanu şi Mariana Sîrbu o privesc cu emoţie pe Aglăiţa Oţel, preşedinta detaşamentului. Toată lumea ştie cît e de exigentă şi ce înseamnă să intri într-un detaşament în care toţi pionierii au note bune. Bucuria — dacă simplul cuvînt „bucurie" poate exprima sentimentele copiilor — le este cu atît mai mare atunci cînd părăsesc muzeul, parcă mai înalţi cu un cap, mai mîndri, mai oameni. In faţa pietrei frumoase a eroului comunist Ilie Pintilie, alţi pionieri primesc cravatele din partea primului secretar al comitetului raional de partid 23 August, tovarăşul Matei Nicolae.

Ultimul loc pe care l-am vizitat a fost cimitirul Doftanei. Mormintele simple, încă înverzite, cu un nume gravat pe pietrele albe de marmoră încălzite de soare au ceva mai trist chiar decît întunericul celulelor. Aici am văzut un amănunt, prima dovadă că noile pioniere ale clasei a IV-a de la Şcoala medie 21 fete, merită cravata roşie: o înnăscută sensibilitate, un sentiment profund şi simplu le-a făcut să depună florile abia primite, în semn de felicitare pentru marele eveniment al vieţii lor, tocmai pe mormintele cu pietrele albe, ca recunoştinţă eroilor comunişti.

Constituirea Comitetului Romîn pentru Repatriere

In dorinţa de a înlesni repatrierea unor cetăţeni şi foşti cetăţeni romîni aflaţi peste hotare şi care doresc să se reîntoarcă în patrie — încadrîndu-se în Decretul din 26 iunie al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne — un grup de iniţiativă a convocat, în ziua de 18 noiembrie, o consfătuire în urma căreia s-a constituit Comitetul Romîn pentru Repatriere. In unanimitate, participanţii au ales preşedinte al comitetului pe Constantin Agiu, muncitor; secretar pe N. Popescu-Doreanu, inginer; membri pe: General de armată în rezervă Vasile St. Atanasiu; lt. col. Sterian Baiulescu, repatriat din Germania occidentală; Johannes Franz Buhardt, scriitor; Al. Cismaş, muncitor; Gh. Dreve, funcţionar, repatriat din Germania occidentală; St. Heinz, actor; Ioan Iusco, funcţionar, repatriat din Germania occidentală; Gh. Ivaşcu, ziarist; Aurel Paimpu, repatriat din Franţa; dr. Ionel Pop, avocat; Gh. Tătărescu, doctor în drept, fost ministru al Afacerilor Externe; Ilse Zikeli, contabilă.

Comitetul îşi propune ca sarcini:

Să ajute pe toţi cei care se găsesc în afara hotarelor patriei noastre de a înţelege just situaţia în care se găsesc şi de a-i scoate de sub influenţa propagandei mincinoase;

Să-i ajute a-şi înlătura îndoielile şi temerile care-i mai reţin şi a-i lămuri, arătîndu-le adevărul despre ţara noastră;

Să ia atitudine şi să combată propaganda duşmănoasă dusă de unele cercuri interesate în discreditarea Decretului şi în împiedicarea repatrierilor.

Comitetul a lansat un Apel în care, după ce se reaminteşte situaţia de mizerie şi de umilinţă în care se zbat mulţi dintre cetăţenii şi foştii cetăţeni romîni aflaţi peste hotarele ţării, le vesteşte că Guvernul Republicii Populare Romîne a aprobat constituirea Comitetului care să sprijine acţiunea de repatriere — ca aceşti cetăţeni să-şi regăsească liniştea sufletească alături de părinţii, soţiile şi copiii lor şi spre a se integra în munca constructivă a poporului romîn.

In aceeaşi şedinţă s-a hotărît editarea unui ziar al Comitetului de Repatriere, intitulat „Glasul Patriei".

Comitetul Romîn pentru Repatriere şi-a stabilit sediul la Berlin, Pankow Parkstrasse 19, telefon 48.13.94.

In numărul nostru de azi publicăm scrisoarea dr-ului Ionel Pop apărută în paginile primului număr al ziarului „Glasul Patriei".

Scrisoarea dr-ului Ionel Pop

STIMATE REDACTOR ŞEF,

Nădăjduind în înţelegerea şi solicitudinea domniei voastre, vă trimit alăturatele rînduri, care conţin gîndurile ce m-au frămîntat în ultimul timp, văzînd înfăptuirile mari care se petrec în ţara noastră şi adîncile schimbări sociale la care au dat naştere.

Consider că, dacă ar vedea lumina tiparului, ar putea fi întrucîtva folositoare acelora care mai nutresc neîncredere şi scepticism în capacitatea regimului muncitoresc-ţărănesc, sau anume speranţe deşarte şi iluzorii într-o revenire a trecutului pentru totdeauna apus. Mă refer la cei aflaţi peste hotare.

Vă rog deci a-mi acorda în gazeta ce conduceţi posibilitatea binevoitoare pentru publicarea celor alăturate.

Cluj

Dr. I. POP

Am trăit o viaţă de om şi am muncit animat ca să văd ţara mea progresînd pe scara omenirii civilizate.

Au trecut guverne peste guverne ale vechiului regim, dar rare ori şi cu mari greutăţi s-au putut urni mici realizări pe care, privindu-le azi, le văd ca fapte de pitici.

Am văzut în anii din urmă şi fapte şi transformări sociale care la o vîrstă înaintată, mi-au răsturnat şi schimbat multe din concepţii. Imprejurări pe care le fericesc acum m-au făcut să asist la realizări pe care nici cu închipuirea nu le puteam vedea în trecutele timpuri. Pot să afirm, cu surprindere şi uimire, că ceea ce ani în şir n-au putut înfăptui vechile regimuri a realizat în cîţiva ani — numai în cîţiva — tînărul regim popular muncitoresc-ţărănesc.

Ţara noastră a făcut un progres imens, aş putea spune un adevărat salt în istorie.

Acestea sînt cele ce vreau să destăinuiesc în rîndurile de faţă, eu, un om care am aparţinut vechilor concepţii şi orînduiri.

Ce mă determină la asemenea afirmaţiuni? Am făcut în aceşti ani constatări proprii, am verificat cu o meticulozitate specifică oamenilor de vîrsta mea, şi neîncrezători în forţele noi, pînă aci necunoscute, o seamă de schimbări, de fapte, de construcţii epocale, care nu s-au întîlnit şi nici nu se puteau întîlni în trecut şi care m-au convins că ţara noastră a intrat într-adevăr pe un făgaş nou, făgaş care duce la progresul şi prosperitatea poporului.

Niciodată cîmpurile petrolifere n-au fost mai întinse ca astăzi, şi mai ales repartizate în regiuni cu totul noi şi surprinzătoare. Şi niciodată nu mi-am putut închipui să văd furtunoasele ape ale Bistriţei moldovene zăgăzuite de puterea omului.

Vom avea o hidrocentrală energetică — gigant pentru ţara noastră. Puterile omului supun şi apele vijelioase şi munţii stîncoşi, îndărătnici. Dar care om se luptă azi în patria noastră cu puterile oarbe ale naturii? Oameni ca aceştia au existat şi înainte. Dar, de aici începe minunea — oamenii de azi au existat şi totuşi n-au existat. Sînt aceiaşi oameni de ieri, dar în care forţele abia acum s-au trezit şi s-au dezlănţuit biruitoare, eroic, purcezînd să poarte pe umerii lor ţara. Omul de azi e poporul anonim, trezit la viaţă nouă, stăpîn pe destinele lui. Iar minunea aceasta nu s-a petrecut de la sine: clasa muncitoare, proletariatul, mobilizînd ţărănimea şi avînd în regimul de azi o conducere hotărîtă, lucidă, animată de idealuri mărețe pentru fericirea omului, a făcut uimitoarea minune pe care o vedem.

Iată, aşadar, o putere politică ridicată din muncitori şi ţărani, construind fabrici ca cea de la Hunedoara care nu mai seamănă de fel cu ceea ce a fost, ca fosta „Astra" de la Arad, devenită azi o uzină ultra-modernă, ca fabrica „Gheorghiu-Dej" din Bucureşti de confecţii şi ca atîtea altele.

Prin naţionalizare, moştenirea trecută nu mai aparţine unei persoane particulare ci poporului întreg, naţiunii.

Veniturile de miliarde ale foştilor proprietari de întreprinderi industriale, comerţ, bănci, transporturi etc., nu mai iau calea buzunarului privat pentru satisfacerea unor paraziţi profitori, ci merg în scopuri naţionale, pentru a se reîntoarce la cei ce le-au creat, în construcţii nemaivăzute, cu o înzecită capacitate.

Naţionalizarea a dat posibilitatea ca, fiind în mîinile poporului, vechile uzine să-şi dubleze sau chiar să-şi înzecească instalaţiunile, ca introducînd noi metode de muncă, producţia să se dezvolte într-un ritm trepidant. Au răsărit ca din pămînt noi ramuri industriale. Se fabrică azi în ţara noastră tractoare! — camioane, rulmenţi, maşini unelte şi multe alte fabricate, pentru dobîndirea cărora, mai ieri, eram tributari ai ţărilor cu industrii dezvoltate. Mai mult, a ajuns Romînia o ţară exportatoare de industrie.

Care guvern trecut s-a gîndit vreodată să doteze agricultura ţării cu tractoare din fabricaţie naţională? N-ar fi permis aceasta — de altfel — interesele egoiste ale patronilor din trecut. Şi care guvern altădată la putere, s-a gîndit vreodată să ridice ţara din starea de înapoiere în care se afla, la o treaptă industrială care să concureze ţările înaintate? Dar, mai ales, care regim trecut s-a gîndit şi a luptat ca avuţiile ţării şi puterea ei politică să fie preluate de la posedanţii particulari şi dată poporului muncitor? Care capitalist s-a gîndit vreodată să utilizeze fără profit personal lignitul şi gazul metan, abundente din subsolul ţării pentru a le face să producă energie în puternice termocentrale ca cea de la Doiceşti, Sîngiorgiu de Pădure sau Filipeşti? Altă dată, tiparniţele noastre nu erau prea departe de maşinile lui Gutemberg, iar azi avem o industrie poligrafică de cel mai nou tip, în impresionanta întreprindere de la „Scînteia". Dar industria farmaceutică şi întreprinderile chimice noi şi cele de îngrăşămînt? Şi, am trăit să văd cu surprindere cum muncitorimea şi-a armonizat pe deplin năzuinţele cu clasa ţărănească de milioane, construind o industrie folositoare şi pentru unii şi pentru alţii: tractoare şi îngrăşăminte, treierătoare, seceri şi coase, mese Rottary şi unelte pentru forat sonde petrolifere. Mii şi mii de tractoare răscolesc azi pămîntul bogat al patriei noastre, iar ogoarele afînate dau acum rodul lor. Era evident că dezvoltarea producţiei agricole impunea metode înaintate de exploatare agricolă. De la plugul cu doi boi — pitoresc ca peisaj — dar arhaic ca producţie, trebuia trecut la tehnica zilelor noastre, la combina modernă şi la maşinile de scos cartofi sau de cules ştiuleţi. Dar tehnica nouă nu se poate introduce pe terenul fărămiţat al măruntului proprietar individual. Şi au apărut ca din pămînt ferme de stat model, staţiuni experimentale agrotehnice, viticole, pomicole, pilde date de gospodăriile statului, îndrumările şi controlul specialiştilor devotaţi, în sprijinul ţărănimii.

Incet, încet, inerent naturii lucrurilor şi totuşi cu paşi de mile, agricultura e pe cale să fie scoasă din chingile arhaicelor metode de exploatare.

Au luat fiinţă numeroase gospodării colective, ivite din îndemnul propriu şi buna înţelegere între ţărani, pe baza statutului cooperaţiei agricole. Alături de cooperativele agricole de producţie, denumite gospodării colective, a început să apară şi o altă formă de gospodărie — întovărăşirea agricolă pentru exploatarea raţională, cu maşini, a micilor proprietăţi agricole.

Ca niciodată, aplicaţia către pămînt a ţăranului îşi găseşte pe deplin întrebuinţare. Zeci de mii de hectare deşţelenite se redau producţiei, iar industria naţională se adapă din materiile prime autohtone. Pînă şi stuful din bălţile Dunării se prelucrează.

Dar cooperaţia a unit milioane de ţărani, nu numai în cooperative de producţie agricolă, ci în tot felul de cooperative: de la cooperativele de consum şi desfacere, care existau şi altădată — dar pe baze capitaliste — pînă la cooperative de ţesut frumoasele noastre costume naţionale şi bogatele covoare romîneşti. Astfel e ajutată ţărănimea ca, prin unire şi într-ajutorare, să propăşească spre o nouă viaţă însorită, din ce în ce mai departe de sărăcie. Statul muncitoresc-ţărănesc îi ajută din plin pe truditorii ogoarelor cu bani pe credit lung, cu mijloace tehnice şi specialişti.

Orice om de bună credinţă, oricine nu se leagă la ochi ca să nu vadă, trebuie să recunoască în conştiinţa lui că ceea ce s-a realizat nu e pasul normal, ci un adevărat salt eroic în progres.

Sînt pline satele de şcoli de 7 ani, oraşele de şcoli medii, tehnice, teoretice, iar studenţimea se numără cu zecile de mii. Pasiunea învăţăturii a cuprins pe tineri şi bătrîni. Vor apare — dacă se merge aşa — medici şi agronomi în fiecare sat. De pe acum starea generală sanitară s-a îmbunătăţit surprinzător. Ce departe ne aflăm de trecut! Azi avem spitale perfect organizate în aproape toate orăşelele, chiar şi în satele mai mari, dispensarii, case de naştere, azile de copii, creşe. A fi îngrijit într-un spital azi e un drept al cetăţeanului, iar industria farmaceutică autohtonă pune la îndemînă, cu preţuri mici, produsele sale, care înlocuiesc pe cele pe care le importam odinioară cu preţuri ce se puteau plăti doar de către bogătaşi. Analfabetismul este o amintire ruşinoasă a trecutului. Cercetătorii ştiinţifici pot să creeze valori culturale, preţioase pentru întreaga omenire, la adăpost, de grijile materiale; scriitorul şi artistul nu mai e înfrăţit cu mizeria. Cărţile, care nu mai sînt otravă ci lumină, apar — în toate domeniile — în ediţii de zeci de mii, cu preţuri pentru orice modest salariu, iar teatrele şi-au deschis porţile pentru acei care înainte nu-şi puteau îngădui cheltuiala unui bilet de intrare.

Inşiruirea ar putea urma foarte lungă. Sînt, toate aceste, constatări banale care se cer şi trebuie mărturisite.

Cum a fost posibil acest enorm progres în răstimp de cîţiva ani? Sub regimurile trecute ar fi fost nevoie de lungi decenii. Secretul stă în construcţia statului nou, muncitoresc şi ţărănesc, care se sprijină puternic pe masele largi de oameni muncitori cu mintea şi cu braţul.

Şi, ceea ce e mai important, conducerea statului dovedeşte cu înţelepciune, continuu, un spirit larg şi generos, chemînd la muncă toate forţele creatoare ale naţiunii, fără a pune condiţiuni de apartenenţă politică, fără să scruteze trecute sau perimate credinţe politice.

Se cere doar o sinceră loialitate faţă de noua orînduire a statului.

Cei ce şi-au dat seama că munca lor este un fapt patriotic aduc în patrimoniul naţional contribuţia lor. Şi cei mai sceptici îşi dau seama că fluviul mare al istoriei îşi sapă albia statornică şi nu se mai întoarce la pîraiele şi izvoarele din care e alcătuit, ci curge victorios în spre măreţia oceanelor, menite să înfrăţească continentele şi popoarele lumii şi nu să despărţească.

Dacă mai sînt unii, acolo peste graniţe, ce, purtînd suferinţa pribegiei de ţară din vina lor sau a altora, nutresc gînduri de întoarcere pe calea necinstită şi odioasă a războiului, se înşală profund, închipuindu-şi că poporul le duce lipsa, aşteptîndu-i ca pe un nou messia.

Poporul romîn ca orice alt popor, nu doreşte războiul nimicitor. El se află pe şantierele de muncă ale ţării şi pe ogoare, luptînd ca să-şi construiască în pace o altă viaţă. Iar nădejdea de pace însufleţeşte aici pe orişicine.

Acei care îşi închipuiesc să mai reînvie trecutul cu noianul de mizerii şi întuneric pentru popor, trec prin grea înşelăciune. Pentru astfel de oameni nu mai este loc aici şi nici nu va fi vreodată. Dar dacă simţul patriotic şi dragostea fierbinte de pămîntul ţării sînt mai puternice decît ura întreţinută de cercurile de duşmani străine în sufletele celor înşelaţi şi autoexilaţi, socotesc de datoria mea să le dau îndemnul modest de a se întoarce cu gîndul curat în patria care-i primeşte cu căldură şi iertătoare, la sînul său generos. Oricine e pătruns de dorinţa de a munci onest pentru ţară îşi găseşte un loc în Republica Populară Romînă.

Şi, dacă mîna îngăduitoare a regimului democrat-popular şi a ţării nu găseşte inimi deschise între cei plecaţi peste hotare, vina nu va apăsa regimul democrat, ci pe acei care se îndîrjesc în duşmănie şi atitudini răuvoitoare pentru ţară.

Condamn războiul şi pe cei care îl vor, condamn pe acei care, înrăiţi de ură îngustă, îşi calomniază patria şi poporul. Fericesc pe acei ce au mulţumirea de a fi contribuit la această măreaţă operă de progres romînesc şi deşi n-am fost şi nu sînt nici socialist şi nici comunist, m-aş bucura dacă vremea şi puterile mi-ar îngădui încă gîndul ca — din locşorul meu modest — să contribui la construirea imaginii luminoase a ţării mele şi la fericirea poporului nostru.

LUNA CĂRŢII

Săptămîna cărţii beletristice

Au apărut:

M. Sadoveanu: Mitrea Cocor (Colecţia „Biblioteca pentru toţi"). 246 pagini — 2,10 lei — Editura de stat pentru literatură şi artă.

A. I. Odobescu: Opere (volumul II). (Colecţia „Clasicii romîni"). 400 pagini — 8,70 lei — Editura de stat pentru literatură şi artă.

M. Gorki: Opere (volumul II) (povestiri, versuri) — 680 pagini — 19 lei — Editura Cartea rusă.

L. N. Tolstoi — Opere (volumul II, nuvele şi povestiri) (1852—1856) — 288 pagini — 13,40 lei — Editura Cartea rusă.

Go Mo-Jo: Scrieri alese — 412 pagini — 6,60 lei — Editura de stat pentru literatură şi artă.

Ben Jonson — Volpone sau vulpea (Colecţia „Biblioteca pentru toţi") — 260 pagini — 4 lei — Editura de stat pentru literatură şi artă.

Ion Călugăru — Lumina primăverii (roman). (Ediţia a II-a revăzută şi adăugită) — 436 pagini — 6,65 lei — Editura de stat pentru literatură şi artă.

Lucia Demetrius — Cetatea de pe Tîrnave (Colecţia „Patria noastră") — 96 pagini — 1,75 lei — Editura tineretului.

Papp Ferenc: Rugina (Colecţia „Luceafărul") — 68 pagini — 1 leu — Editura de stat pentru literatură şi artă.

N. Jianu: Izvorul roşu (roman, volumul I) 572 pagini — 10 lei — Editura de stat pentru literatură şi artă.

Cezar Petrescu: Oameni de ieri, oameni de azi, oameni de mîine (roman — 628 pagini — 10,25 lei — Editura tineretului.

D. Corbea: Pentru inima ce arde (versuri) 128 pagini — 2,50 lei — Editura de stat pentru literatură şi artă.

Letay Lajos: Versuri alese — 132 pagini — 5,50 lei — Editura de stat pentru literatură şi artă.

Boris Bednii: Bătrînii (Colecţia „Meridiane") — 116 pagini — 1,50 lei — Editura de stat pentru literatură şi artă.

Veres Péter: Nevastă rea — 308 pagini — 5,35 lei — Editura de stat pentru literatură şi artă.

Manifestări literare

In cadrul Lunii cărţii, a avut loc luni după amiază deschiderea „Săptămînii cărţii beletristice", manifestare ce se desfăşoară în întreaga ţară între 12-19 decembrie.

Cu acest prilej Uniunea Scriitorilor din R.P.R. şi Ministerul Culturii au organizat în sala Teatrului Tineretului o seară literară în cadrul căreia au citit din operele lor scriitorii: M. Beniuc, M. Banuş, R. Boureanu, M. Breslaşu, E. Camilar, N. Cassian, D. Corbea, D. Deşliu, M. Dragomir, E. Frunză, E. Jebeleanu, E. Majtenyi, V. Porumbacu, A. Sperber, N. Tăutu, V. Tulbure.

In aceeaşi zi, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice a avut loc sub auspiciile Ministerului Culturii un festival literar muzical ghicitoare. Şi-au dat concursul C. Antoniu, Gr. Vasiliu-Birlic, Radu Beligan, C. Ramadan, Al. Critico, Dina Cocea, Leni Caler, St. Ciubotăraşu, Benedict Dabija, Paul Sava. Partea muzicală a fost susţinută de Magda Ianculescu, Puica Alexandrescu şi Bronia Lebas. Prezentarea programului a fost făcută de regizoarea Geta Gorjan. La sfîrşitul festivalului s-au împărţit cîştigătorilor premii în cărţi.

In cursul Săptămînii cărţii beletristice vor avea loc de asemenea în Capitală şi provincie simpozioane, consfătuiri, întîlniri cu scriitorii, festivaluri literare. 70 de scriitori se vor deplasa în diferite oraşe ale ţării pentru a participa la acţiunile organizate în cadrul acestei Săptămîni.

In ziua de 14 decembrie scriitorul Titus Popovici va lua parte la simpozionul de la Facultatea de filologie pe tema romanului său „Străinul". In ziua de 16 decembrie, la Casa Centrală a Armatei, va avea loc o seară închinată maestrului Sadoveanu, la clubul „Constructorul" scriitorul A. G. Vaida se va întîlni cu cititorii săi, iar la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice scriitoarea Lucia Olteanu va vorbi despre „Patriotismul şi internaţionalismul proletar oglindit în literatura sovietică". In ziua de 17 decembrie, acad. Camil Petrescu se va întîlni cu cititorii săi la Facultatea de istorie. Cu această ocazie vor avea loc discuţii în jurul volumului II al romanului său „Un om între oameni".

(Agerpres).

Note bibliografice

„Intr-o noapte la Madrid" de Petre Iosif

(E.S.P.L.A.)

„Intr-o noapte la Madrid" este intitulată culegerea de schiţe şi povestiri ale lui Petre Iosif, închinată comuniştilor ce au avut de înfruntat anii ilegalităţii.

Pentru fiecare tînăr cinstit trăirea unei vieţi demne, adevărate este o problemă vitală. Dacă mulţi tineri ştiu astăzi cum să trăiască, cum să-şi închine forţele unei cauze drepte, înalte, aceasta o datoresc partidului, comuniştilor. Povestiri de genul celor pe care ni le prezintă scriitorul Petre Iosif îi ajută pe tinerii noştri să cunoască mai profund frumuseţea chipului comunistului, îi educă în spiritul noii morale, îi învaţă cum să trăiască o viaţă frumoasă.

Tenacitatea în îndeplinirea sarcinilor în ciuda tuturor piedicilor, iată una din trăsăturile atît de caracteristice comuniştilor care i-a şi uimit pe duşmani. Ei nu puteau înţelege — şi nu vor înţelege niciodată — de ce comuniştii, supuşi unor torturi care întrec limitele rezistenţei umane, nu-şi trădează tovarăşii. In schiţe cum ar fi de pildă „Creionul", „Manifestul", „Pînă la capăt", „Cifrul" autorul ne prezintă cu căldură şi sensibilitate chipuri de adevăraţi eroi comunişti ale căror trăsături îţi stăruie în minte multă vreme. Vasile („Creionul") în timp ce este bătut cu furie de unul din gardienii închisorii, zăreşte în buzunarul acestuia un creion. Creionul era un lucru de mare preţ atunci pentru comuniştii din închisoare. De cîteva zile nu se mai putea comunica cu exteriorul din pricina lipsei de grafit. Vasile aproape nu mai simte loviturile, el pîndeşte momentul cînd îi va putea lua gardianului creionul. Lăsat într-o baltă de sînge, el răspunde tovarăşilor săi:

„Am creion"... Simplul fapt, că putea fi de folos tovarăşilor săi, îl umplea de bucurie, îl făcea să uite torturile îndurate.

Redînd momente din luptele comuniştilor romîni în Spania sau Franţa, scriitorul ilustrează legătura de nezdruncinat care există între oamenii de diferite naţionalităţi antrenaţi în bătălia pentru un ideal comun.

„Intr-o noapte la Madrid" este o mărturie vie despre faptul că comuniştii sînt eroii timpurilor noastre, eroi cum n-a mai cunoscut niciodată viaţa şi literatura.

37 ani de la luptele din 13 decembrie 1918

Amintirea unei zile de luptă

Sintem în anii de la sfîrşitul primului război mondial... In timp ce burghezia şi moşierimea romînă, patronată de Hohenzollerni, jefuia în cîrdăşie cu imperialiştii străini bogăţiile ţării şi exploata nemilos masele muncitoare, viaţa tuturor celor care muncesc devenea mereu mai grea, mai apăsătoare.

Salariile muncitorilor scădeau într-un ritm deosebit de rapid (după datele oficiale — nivelul de trai al muncitorilor s-a redus numai în timpul războiului la o treime) în vreme ce profiturile capitaliştilor aproape se dublaseră. Aceeaşi mizerie domnea şi la sate unde dintr-un milion de ţărani capi de familie, doar un sfert posedau întinderi de pămînt mai mari de 2 hectare. Această cruntă exploatare făcea să crească zi de zi nemulţumirea maselor.

Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie arăta popoarelor lumii calea de urmat. Victoria revoluţiei proletare din Rusia, răspîndirea în mase a lozincilor luptei împotriva războiului imperialist, pentru a se da pămînt ţăranilor, pentru puterea muncitorească au dus la creşterea valului revoluţionar în Romînia

Cu toată teroarea mereu crescîndă a guvernanţilor, poporul muncitor din Romînia şi în primul rînd clasa muncitoare înţelegea tot mai clar că singurul mod de a scăpa de război, de mizerie, este lupta dîrză împotriva exploatatorilor.

Grupurile comuniste — care se formează din elementele revoluţionare din Partidul Socialist — se găsesc în fruntea acţiunilor mereu mai organizate ale maselor populare. Anul 1918 este dintru început un an plin de puternice lupte muncitoreşti. In martie 1918 declară grevă muncitorii ceferişti din Iaşi. In iulie intră în grevă toţi muncitorii tipografi din Bucureşti. Deosebit de semnificativă a fost greva ceferiştilor de la începutul lunii august 1918 la care au participat muncitori din Iaşi, Galaţi, Bîrlad şi alte oraşe. Starea de asediu nu poate împiedica luptele muncitorimii care cresc în amploare. In toate demonstraţiile lor muncitorii din Romînia cer cu hotărîre încetarea oricărei acţiuni agresive împotriva statului sovietic, înfiinţarea şi recunoaşterea comitetelor muncitoreşti, mărirea salariilor, ziua de muncă de 8 ore, demilitarizarea întreprinderilor şi mai ales libertatea de organizare în sindicate, desfiinţarea stării de asediu şi a cenzurii.

In zilele lui decembrie începe greva tipografilor de la „Sfetea" şi „Minerva". Ei refuză categoric să tipărească calomniile guvernului împotriva tînărului stat sovietic.

La atacurile guvernului împotriva muncitorilor tipografi, ceilalţi muncitori din Capitală răspund printr-o puternică acţiune de solidarizare. La această acţiune de solidarizare se alătură în curînd mulţi muncitori din întreaga ţară. Paralel cu această înteţire a luptei muncitorilor creşte şi spaima guvernanţilor. „Se manifestă zdravăn — scria politicianul burghez Marghiloman în ale sale „Note politice". **Am întîlnit la amiază pe Calea Victoriei o manifestaţie cu placarde şi drapele roşii. Se striga: „Trăiască revoluţia rusească!"...**

Guvernul burghezo-moşieresc turbează de furie. Toată această situaţie nu era nici pe placul imperialiştilor străini, care luptau din răsputeri pentru a transforma Romînia într-un cap de pod agresiv îndreptat împotriva tinerei Puteri Sovietice.

Guvernanţii îşi intensificau prigoana. Regele înspăimîntat, cantonează regimentul de gardă 9 Vînători la Băneasa. In noaptea de 12—13 decembrie ofiţeri, îmbrăcaţi în haine de soldaţi, amplasează mitraliere pe străzile din jurul sediului sindicatelor. Solidarizîndu-se cu lupta muncitorilor tipografi, muncitorii din Capitală se îndreptau în ziua de 13 decembrie spre sediul sindicatelor, scandînd lozinci ca: **„Jos starea de asediu", „Trăiască revoluţia rusă", „Pămînt ţăranilor", „Vrem pîine", „Vrem ziua de lucru de 8 ore".**

In Piaţa Teatrului Naţional coloana de demonstranţi a fost întîmpinată de focul ucigaş al mitralierelor. Caldarîmurile au fost stropite cu sînge muncitoresc. Muncitorii mergeau tot înainte. Soldaţii care şovăiau să îndrepte armele împotriva muncitorilor erau înlocuiţi pe loc. Binecunoscuţii călăi Mărgineanu şi Ştefănescu au condus ei înşişi reprimarea.

Zeci de muncitori au căzut în acea zi de 13 decembrie victime terorii burghezo-moşiereşti. Trupele au devastat sediul sindicatelor, au operat mii de arestări. **„Manifestanţii sînt bătuţi groaznic în celulele poliţiei"** recunoştea însuşi Marghiloman. In urma schingiuirilor încetează din viaţă peste cîtva timp I. C. Frimu, conducător de frunte al mişcării muncitoreşti din Romînia de la începutul veacului nostru.

Dar asasinarea muncitorilor la 13 decembrie 1918 n-a putut frînge valul crescînd al luptelor clasei muncitoare din ţara noastră Grevele şi demonstraţiile se ţin lanţ. Lupta clasei muncitoare se ridică continuu la un nivel mai înalt. Mase din ce în ce mai largi se alătură luptei clasei muncitoare.

In timp ce după 13 decembrie 1918 şefii oportunişti ai partidului socialist se îndreaptă tot mai mult pe calea trădării intereselor clasei muncitoare, masele muncitoare se alătură grupurilor comuniste care chemau întregul popor muncitor la lupta împotriva regimului burghezo-moşieresc.

In focul acestor mari lupte de clasă, în plin avînt revoluţionar produs în ţara noastră de victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, ia naştere Partidul Comunist din Romînia, conducătorul poporului muncitor pe drumul făuririi vieţii sale noi. De-a lungul deceniilor care au trecut de atunci, partidul comuniştilor, partid de tip nou, a condus cu clarviziune poporul muncitor.

Sub conducerea partidului, clasa muncitoare a desfăşurat mari lupte revoluţionare. Rodul acestor lupte s-a vădit în instaurarea puterii populare, în împlinirea idealurilor pentru care au luptat şi au căzut eroii de la 13 decembrie 1918.

★

Piaţa fostului Teatru Naţional este străjuită de un monument de marmură pe care sînt dăltuite cuvinte ce slăvesc amintirea celor ce şi-au dat viaţa la 13 decembrie 1918.

„Glorie eternă eroilor şi martirilor care au căzut în lupta pentru libertatea şi bunăstarea poporului". Multe sînt locurile în ţara noastră în care în anii puterii populare au apărut astfel de monumente ca un prinos de recunoştinţă a maselor muncitoare pentru toţi acei care şi-au dăruit cu ani şi ani în urmă viaţa pentru fericirea poporului lor, pentru libertatea patriei iubite.

Eroica jertfă a luptătorilor de la 13 decembrie 1918, din ianuarie-februarie 1933, a celor căzuţi în lupta împotriva fascismului n-a fost zadarnică. In Romînia democrat-populară, poporul muncitor, stăpîn pe soarta sa, condus de partidul comuniştilor, construieşte cu succes orînduirea socialistă la care au visat cei mai buni fii ai săi.

I. SAVA

Noi membrii în gospodăria colectivă

La gospodăria agricolă colectivă „A. A. Jdanov" din comuna Stîlpu, raionul Buzău, s-a sărbătorit zilele acestea împărţirea veniturilor.

In urma muncii însufleţite depusă pentru sporirea veniturilor gospodăriei, colectiviştilor le-a revenit anul acesta pentru fiecare zi-muncă, cîte 17,790 kg. de produse vegetale, dintre care 3,650 kg. grîu, 9 kg. de porumb etc., precum şi 26 gr. de lînă, 1 litru de vin, 90 gr. de brînză şi 3,50 lei.

Colectivistul Valeriu Dumitrache, care a efectuat împreună cu familia sa 627 zile-muncă, a primit 2.194 lei, o cantitate de peste 11.000 kg. de produse vegetale, precum şi peste 56 kg. de brînză, 627 litri de vin şi 16,302 kg. de lînă. Insemnate cantităţi de produse şi sume de bani au mai primit şi colectiviştii Alexandru Naftan şi Vasile Nicolae, care au totalizat împreună cu familiile lor 591 şi respectiv 512 zile-muncă.

Văzînd belşugul de produse al colectiviştilor, ţăranii muncitori cu gospodărie individuală, Radu Ene şi Nicolae Vijială s-au înscris în gospodărie chiar în ziua împărţirii veniturilor.

INFORMAŢII

● In cursul zilei de sîmbătă o delegaţie de specialişti romîni din industria lemnului a părăsit Capitala plecînd spre Franţa pentru a participa la şedinţa Comitetului lemnului din cadrul comisiei mixte economice europene a Organizaţiei Naţiunilor Unite, care va avea loc la Nogent sur Marne.

Delegaţia este condusă de ing. E. Petcu, inspector general tehnic din Ministerul Industriei Lemnului Hîrtiei şi Celulozei.

● Duminică dimineaţa a sosit în Capitală o delegaţie a R. P. Ungare, care va participa la elaborarea şi semnarea planului de lucru pe anul 1956 pentru aplicarea convenţiei de colaborare culturală dintre R. P. Romînă şi R. P. Ungară.

Delegaţia este condusă de György Non, prim locţiitor al ministrului Culturii al R. P. Ungare.

● Duminică seara, A. F. Krivcenia, artist al poporului din R.S.F.S.R., laureat al Premiului Stalin, care se află în ţara noastră împreună cu un grup de artişti sovietici, a interpretat pe scena Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R. rolul „Morarul" din opera „Rusalka" de Dargomîjski.

Alături de A. F. Krivcenia au contribuit la succesul spectacolului artiştii romîni Ioana Nicola, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat, George Corbeni, Elena Cernei, Zoe Dragotescu şi Dinu Căţuleanu.

Spectacolul a fost dirijat de Egizio Massini, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat

Străpungerea tunelului hidrocentralei „V. I. Lenin“ de la Bicaz

Cuvîntarea tov. Chivu Stoica la Bicaz

Tovarăşi,

Prin munca plină de abnegaţie a minerilor şi constructorilor de pe marele şantier al hidrocentralei „V. I. Lenin"-Bicaz s-a realizat înainte de termen, în cinstea Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn străpungerea tunelului de aducţiune.

Oamenii muncii din patria noastră privesc cu interes crescînd spre acest colţ de ţară şi se bucură odată cu voi de succesele pe care le obţineţi.

Fiecare realizare de pe acest şantier este un pas înainte în construirea hidrocentralei care va da anual 430 milioane kW-ore de energie electrică. Apele Bistriţei, stăpînite de oameni, vor iriga aproximativ 300 de mii hectare de pămînt în sudul Moldovei şi în nordul Bărăganului — ceea ce va însemna creşterea nivelului economic şi cultural al Moldovei.

De la hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn de a se trece la înfăptuirea electrificării ţării au trecut numai cinci ani. Datorită entuziasmului, voinţei şi eroismului oamenilor muncii, pe tărîmul electrificării ţării s-au obţinut realizări deosebit de importante.

Propria noastră experienţă confirmă încă odată geniala învăţătură a lui Vladimir Ilici Lenin, după care opera de construire a socialismului este de neconceput fără electrificarea ţării, fără aşezarea industriei şi agriculturii pe baza tehnicii electricităţii fără a asigura ca electrificarea să meargă cu un pas înaintea industrializării socialiste a ţării.

Ţelurile propuse în domeniul electrificării ca şi în alte domenii în cei cinci ani care au trecut au fost atinse. Ne-am propus să realizăm o puternică bază energetică în ţara noastră. Aceasta s-a realizat. Producţia de energie electrică este de peste două ori mai mare ca în 1950. Ne-am propus să creăm în ţară o industrie electrotehnică. După cum se ştie patria noastră dispune astăzi de o astfel de industrie creată în anii regimului democrat-popular.

Prin eforturile minerilor, constructorilor, inginerilor şi tehnicienilor de pe acest şantier lucrările pentru construirea hidrocentralei înaintează tot mai mult. Lucrînd în condiţii geologice grele — infiltraţiuni de gaze şi de apă şi presiuni puternice a rocilor pe lungime de aproape 3.000 de metri — s-a realizat străpungerea tunelului de aducţiune înainte de termenul stabilit. A început turnarea betonului în corpul barajului. Peste 80 la sută din săpăturile la fundaţia turbinelor sînt terminate, încît în prima jumătate a anului viitor vor începe lucrările de betonare. Sînt construite două fabrici automate de beton, o uzină termoelectrică şi se construiesc macaralele-funicular pentru transportul betonului.

Şantierul este o mare şcoală de pregătire a cadrelor de muncitori, tehnicieni şi ingineri. De la începerea lucrărilor s-au calificat aproape 3.150 muncitori şi şi-au desăvîrşit pregătirea peste 200 de tehnicieni.

Deosebit de însemnat este aportul tineretului. Numai la şantierul Tunel au lucrat, la chemarea C.C. al U.T.M., în brigăzi voluntare peste 4.000 de tineri. Dintre aceştia o bună parte s-au calificat şi au rămas pe şantier.

Pentru ridicarea condiţiilor de viaţă a constructorilor s-au făcut 23 de blocuri, 44 pavilioane pentru familişti, 2 cămine de zi, 11 cantine, 3 centre şcolare, magazine comerciale, un spital, o policlinică, dispensare, un stadion sportiv şi multe altele.

In munca plină de abnegaţie şi eroism a constructorilor tunelului de aducţiune s-au evidenţiat oameni pricepuţi, harnici şi curajoşi ca Gavrilă Paşca şi Ştefan Roman, care au lucrat împreună cu brigăzile lor în porţiuni de galerie cu puternice infiltraţiuni de gaze. Minerii Ion Costin, Niculae Mîndruţ, Bruno Kufner, Horvat Albert şi alţii au ştiut să înlăture piedicile şi greutăţile pe care le-au întîmpinat de pe urma unor puternice izvoare de apă ce le-au ieşit în cale. Prin priceperea, hotărîrea şi patriotismul de care au dat dovadă minerii Enache Bărbărasă, Gagy Samoilă, Feher Petre, Gh. Crişan şi alţii au fost preîntîmpinate în multe rînduri prăbuşirile care erau provocate de presiunile rocilor din zona de la tunel-ieşire. Minerii au fost ajutaţi şi îndrumaţi în munca lor de zi cu zi de tehnicieni ca Teodor Mocăniţă, Luca Raicovici, Nicolae Mălăncioiu şi de inginerii Dumitru Mosora, Nicolae Ştefan, Aurel Roşu şi alţii.

In desfăşurarea întrecerii socialiste s-au obţinut rezultate deosebit de însemnate. A crescut productivitatea muncii.

La construirea hidrocentralei „V. I. Lenin" ca şi la construirea altor centrale electrice am primit şi primim un ajutor preţios din partea marii noastre prietene — Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice. Aducem călduroase mulţumiri guvernului sovietic pentru acest ajutor frăţesc.

Aducem de asemenea mulţumiri călduroase guvernului Republicii Cehoslovace pentru ajutorul pe care ni-l acordă în construirea hidrocentralei „V. I. Lenin".

Bucurîndu-ne de realizările obţinute, nu stă în obiceiul nostru al comuniştilor să ne mulţumim cu ceea ce am înfăptuit. Noi privim mereu înainte, transformăm realizările noastre prezente într-o bază pentru a obţine succese şi mai mari în opera de construire a socialismului şi ridicării bunăstării poporului nostru. Al doilea plan cincinal pune în faţa celor ce muncesc în domeniul electrificării ţării sarcini importante.

In ceea ce priveşte şantierul de aci vor trebui continuate lucrările de betonare a tunelului, vor trebui intensificate excavaţiile şi betonările la baraj şi la fundaţia turbinelor, precum şi alte lucrări importante. Pentru executarea acestor lucrări în bune condiţii şi la timp este necesar să se folosească mai bine utilajul modern care există pe şantier, trebuie organizată mai bine întrecerea socialistă, trebuie extinse mai larg metodele avansate de lucru. Experienţa celor ce au lucrat la tunel arată că mai sînt serioase rezerve interne nefolosite încă pe şantier. Ele se cer descoperite şi valorificate. Aceasta va duce la ridicarea productivităţii muncii, la scăderea preţului de cost şi la executarea în bune condiţii a lucrărilor.

Tovarăşi,

In momentul de faţă întreg poporul muncitor este preocupat să întîmpine al II-lea Congres al partidului nostru cu realizări din cele mai frumoase. Din entuziasmul maselor în întrecerea socialistă, din dragostea lor pentru partid a izvorît lozinca „Să depăşim cele mai mari realizări de pînă acum în cinstea Congresului partidului!".

Din însărcinarea C.C. al P.M.R. şi a guvernului R.P.R. vă felicit pentru realizările voastre pe acest şantier, pentru străpungerea tunelului de aducţiune. Vă urez noi succese în construirea celei mai mari hidrocentrale din ţara noastră.

Trăiască harnicii constructori ai hidrocentralei care poartă numele scump al lui Vladimir Ilici Lenin!

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn — conducătorul, inspiratorul şi organizatorul victoriilor noastre pe drumul construirii socialismului şi apărării păcii!

Trăiască scumpa noastră patrie Republica Populară Romînă!

★

In fotografie: tovarăşul Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri şi membru în Biroul Politic al C. C. al P.M.R. distinge pe tovarăşul Paşca Gavrilă, miner fruntaş, cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste.

La sărbătoarea construcţiei

N-am fost nicicînd poeţi sau scriitori
Ciocanul ni-e unealtă nu cuvîntul.
Dar ştim privi cu mintea-n viitor
Şi-aceasta înmiit ne creşte — avîntul.

Visînd la ape — oprite de zăgaz
Ce-or năvăli şi-or învîrti turbina,
Cîntăm ce făurim azi la Bicaz
Şi dîrz muncind, întîmpinăm lumina.

(Versuri de fraţii MANCAŞ, tineri din Bicaz, ca prolog la o piesă originală de teatru scrisă de ei şi jucată acum de o echipă de amatori de la hidrocentrala „V. I. Lenin").

Inaugurarea primei fabrici de penicilină din ţară

Cuvîntarea tov. I. Chişinevschi la Iaşi

Tovarăşi,

In numele şi din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi al guvernului vă transmit un călduros salut tovărăşesc şi felicit colectivele de constructori şi montori, tehnologi şi proiectanţi, cu prilejul punerii în funcţiune a fabricii de antibiotice, una din construcţiile industriale importante ale primului nostru plan cincinal.

Această fabrică a fost construită cu ajutorul frăţesc al marii noastre prietene Uniunea Sovietică. Proiectele au fost elaborate pe baza celor mai noi cuceriri tehnologice din acest domeniu, iar utilajele de mare capacitate sînt construite la un înalt nivel tehnic. Cu această ocazie felicit călduros şi mulţumesc tuturor specialiştilor sovietici care au elaborat proiectele, care ne-au ajutat să montăm şi să punem fabrica în funcţiune în condiţiuni atît de bune.

Avînd ajutorul frăţesc şi multilateral al Uniunii Sovietice, poporul romîn sub conducerea partidului muncitoresc romîn, a obţinut în anii puterii populare succese importante în toate domeniile construcţiei socialiste.

Datorită muncii pline de elan şi patriotism a oamenilor muncii de la oraşe şi sate, în frunte cu clasa muncitoare, primul nostru plan cincinal a fost îndeplinit pe ansamblul producţiei industriale înainte de termen, la 10 noiembrie 1955.

Printre marile realizări obţinute de oamenii muncii se numără şi construirea acestei importante fabrici de antibiotice, care a fost pusă în funcţiune în preajma celui de al 2-lea Congres al partidului.

In anii puterii populare partidul nostru a dat o mare atenţie dezvoltării economice a tuturor regiunilor ţării, printre care şi a Moldovei, vitregită timp de decenii de către capitalişti şi moşieri.

In continuare vorbitorul a arătat bogata contribuţie a Moldovei la dezvoltarea culturii şi ştiinţei poporului romîn. La Iaşi a activat părintele chimiei romîneşti, cunoscutul savant Petru Poni, de aici s-a ridicat eminentul om de ştiinţă Gheorghe Spacu, care cu entuziasm şi dragoste de popor a contribuit în anii democraţiei populare la dezvoltarea ştiinţei şi industriei chimice; aici lucrează cunoscutul savant chimist academician Radu Cernătescu.

...Punerea în funcţiune a fabricii de antibiotice are o mare importanţă pentru economia noastră naţională. Construirea acestei fabrici face parte din marea acţiune care se desfăşoară în toată ţara în domeniul ocrotirii sănătăţii populaţiei de la oraşe şi sate. Prin această realizare partidul dovedeşte încă odată că este stegarul luptei clasei muncitoare şi al întregului popor pentru un trai mai bun. Mergînd pe această linie producţia de medicamente la sfîrşitul anului 1955 este de 4,2 ori mai mare faţă de anul 1950. Din 1952 pînă azi s-au făcut 4 reduceri succesive la preţul medicamentelor. Iată cîteva exemple: vitamina B1 fiole, costa în 1951, lei 19,25, iar de la 1 ianuarie 1956 va costa 7,70 lei, Vitamina C. se vindea cu 13,64 lei şi se va vinde cu 6,75 lei, produsul antituberculos Pas comprimate 100 bucăţi care costa 63,98 lei a coborît la preţul de 18 lei, preţul antinevralgicelor a coborît de la 1 leu la 0,27 lei.

Vorbitorul a chemat pe muncitorii, tehnicienii, inginerii, chimiştii şi biologii care lucrează în această fabrică să se străduiască necontenit să-şi ridice calificarea la un nivel corespunzător cerinţelor tehnologice înalte ale producţiei de penicilină.

Apoi vorbitorul a arătat că organizaţia de partid, sindicală, U.T.M., conducerea administrativă a fabricii şi fiecare muncitor, inginer şi tehnician în parte, trebuie să lupte cu perseverenţă pentru realizarea şi depăşirea sarcinilor de plan, pentru sporirea continuă a productivităţii muncii şi scăderea sistematică a preţului de cost, ştiind că de aceasta depinde ridicarea nivelului lor de trai şi al întregului popor muncitor. In realizarea acestor sarcini un rol de seamă îl vor avea fruntaşii în producţie a căror experienţă înaintată va trebui să devină un bun al întregului personal de fabricaţie...

...Filiala Academiei din Iaşi şi Institutul de antibiotice din Bucureşti au îndatorirea de a sprijini perfecţionarea tehnologiei de fabricaţie, îmbunătăţirea metodelor de analize în laboratoarele fabricaţiei, să introducă în fabricaţia industrială cele mai noi cuceriri ale ştiinţei, să găsească noi forme medicamentoase ale penicilinei, să elaboreze procesele tehnologice ale noilor antibiotice. Medicii, chimiştii şi biologii trebuie să colaboreze pentru realizarea acestui ţel, să sprijine îndeaproape mersul normal al fabricaţiei şi îmbunătăţirea lui permanentă.

In încheiere vorbitorul a spus:

Felicit călduros, din toată inima, încă odată întregul colectiv pentru succesele obţinute. Vă doresc tovarăşi ca în noul cincinal care începe, fabrica de antibiotice să obţină izbînzi din ce în ce mai mari, să dea o producţie din ce în ce mai ridicată, să mărească necontenit sortimentele fabricaţiei sale, să ridice la nivelul cel mai înalt calitatea produselor, în interesul poporului muncitor, a patriei noastre care construieşte cu succes socialismul.

Intîlnirea tinerilor fruntaşi

PITEŞTI (de la corespondentul nostru). Intîlnirea tinerilor fruntaşi în producţie şi la învăţătură organizată de Comitetul orăşenesc U.T.M. Piteşti în sala Teatrului de Stat a dat tinerilor posibilitatea să se cunoască mai bine între ei, să-şi cunoască realizările obţinute în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului şi să-şi împărtăşească reciproc iniţiativele, experienţa şi metodele lor de muncă şi învăţătură.

Referatele prezentate de tovarăşa Olaru Ana, secretara Comitetului orăşenesc de partid şi de tovarăşul Mihuţ Alexandru prim secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M au arătat că pentru tineretul din oraşul Piteşti convocarea celui de al II-lea Congres al partidului a constituit un nou prilej de a-şi afirma prin fapte dragostea şi recunoştinţa lor faţă de partid.

Intrecerea socialistă pornită pentru îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea acestui măreţ eveniment i-a însufleţit pe tineri în obţinerea unor importante şi noi realizări.

Nu este domeniu de activitate, se spune în referatul biroului comitetului orăşenesc de partid, în care tineretul să nu se afirme ca un factor activ pentru îndeplinirea sarcinilor primite de la partid. Noi ne putem mîndri cu rezultatele obţinute de brigada de tineret de la depoul C.F.R. condusă de comunistul Gheorghe Jaravete care s-a clasat în primele locuri în întrecerea socialistă şi cu rezultatele brigăzilor de tineret nr. 27, 28 şi 29 de la Intreprinderea Textilă „11 Iunie" care şi-au depăşit planul între 102—107 la sută.

Utemiştii Pătru Aristide şi Vărăşcan Nicolae de la fabrica de pielărie şi încălţăminte „Tudor Vladimirescu", Militaru Ion, Stoica Tănase, Chira Maria de la Intreprinderea metalurgică, Puşcaşu Gheorghe, Mordeanu Victor şi alţii de la Intreprinderea construcţii metalice-Căi Ferate, Dumitru Romeo, Toma Virgil de la Fabrica de tanante „Argeşul" şi mulţi alţi tineri fruntaşi de la celelalte întreprinderi prezenţi la această întîlnire, urmînd exemplul comuniştilor, s-au situat în fruntea luptei pentru îndeplinirea angajamentelor.

Lupta pentru îndeplinirea angajamentelor a adus în rîndurile fruntaşilor din întreprinderi un nou şi mare lot de tineri. Alături de tinerii fruntaşi de la Intreprinderea textilă „11 Iunie", cunoscuţi pînă acum, la această întîlnire au putut fi văzuţi noi tineri fruntaşi. Printre aceştia se aflau utemistele Zamfir Gheorghiţa şi Săndulescu Maria cîştigătoare ale întrecerii pe profesia de ţesător şi utemiştii Dinu Ion, Florescu Maria, Dinescu Maria, Mihalcea Constantina şi Barbu Florea care şi-au depăşit normele între 15—46 la sută.

★

Prima parte a întîlnirii s-a terminat. In sală e linişte deplină. Privirile tuturor sînt îndreptate spre scenă. După cîteva minute cortina se ridică şi pe scenă apare un tînăr necunoscut. Vocea lui pune capăt liniştii.

Ansamblul de cîntece şi dansuri al Uniunii Tineretului Muncitor din R.P.R. îşi începe programul său închinat tinerilor fruntaşi din oraşul Piteşti.

Ansamblul e întîmpinat cu aplauze puternice. Sub îndrumarea dirijorului Marin C-tin, corul începe programul ansamblului cu cîntecul „Sub steagul partidului".

De mult succes s-au bucurat soliştii D-tru Constantin, Elisabeta Ivan şi Elena Simionescu. Pentru vioiciunea şi corectitudinea executării fiecărui dans, colectivul de dansuri condus de Aurelia Săuţeanu şi-a atras încă de la primul joc admiraţia spectatorilor.

In sală cineva a adus vestea că din ansamblu nu lipsesc maestrul Ionel Budişteanu, Tudor Gheorghe, Nicolae Crăciunescu şi Ionel Văduva, laureaţi ai Festivalurilor Mondiale de la Berlin, Bucureşti şi Varşovia. Toţi fremătau de nerăbdare, aşteptînd să le cunoască măiestria. Nerăbdării tuturor îi pune capăt apariţia pe scenă a orchestrei populare.

Ionel Văduva execută din fluier cu multă măiestrie doina şi „Brîul fetelor", iar Tudor Gheorghe execută „Hora la ţambal", la acordeon Nicolae Crăciunescu execută mai multe melodii populare romîneşti.

Programul Ansamblului de cîntece şi dansuri al U.T.M. a constituit pentru tinerii fruntaşi din oraşul Piteşti nu numai clipe de neuitată veselie, destindere şi voie bună ci şi un nou imbold pentru a participa la dezvoltarea activităţii cultural-artistice.

GH. SOCOTEANU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Piteşti

ÎNTÎLNIREA DIN MIEZUL MUNTELUI

Abia începuse ist veac atunci cînd, drumeţind către Piatra, un scriitor tînăr, pe nume Mihail Sadoveanu, îndrăznea să profeţească pentru apele Bistriţei alte cursuri şi un alt viitor plaiurilor moldovene.

...După cum de asemenea abia începuse veacul cînd un tînăr student, pe nume Dumitru Leonida, drumeţind către Piatra îndrăznea şi dînsul, dacă nu să profeţească, atunci să pregătească cu socoteli şi desene acelaşi lucru — pentru apele Bistriţei alte cursuri, şi, deşi el nu o bănuia, şi plaiurilor moldovene un altfel de viitor.

Şi iată că azi, în zilele lui decembrie, din nou vechii drumeţi sînt aşteptaţi pe aici. Dacă muntele de aici încă nu-i încununat de zăpadă, în schimb argintul ei demult încunună vîrsta tinerilor de atunci: marele clasic al literaturii romîne şi renumitul inginer, om de ştiinţă, decan al hidroenergeticei romîneşti.

Nu credem să fie supărare dacă, recunoscîndu-le meritul, am spune totuşi că nu Sadoveanu a profeţit primul şi nu Leonida a proiectat primul înhămarea Bistriţei la carul trebuinţelor omului. Să dăm această prioritate poporului localnic, plutaşilor şi gateriştilor, spălătoreselor şi morarilor. Ţesînd legenda Pietrei Teiului, deşi din ea se străvedea teamă, ei sînt cei care au imaginat primul baraj şi prima abatere a cursului apei. De aceea, astăzi fiind pe aici sărbătoare şi mese mari cu bunătăţi, fiind întinse, împreună cu scriitor şi cu inginer, cu miner şi cu zidar, cu tînăr brigadier şi cu excavatorist, pe ei toţi să-i cinstim după cuviinţă, aşa cum merită ca înainte-văzători şi creatori ai hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz.

...Şi apele Bistriţei luînd alte cursuri..." — ce o fi înţeles autorul acum zeci de ani prin aceasta? Putem să concretizăm aceste visătoare cuvinte prin relatarea că, pentru a cădea cu presiune asupra turbinelor hidrocentralei, apa Bistriţei, reţinută de un baraj într-un vast lac de acumulare, va fi dirijată prin munte, printr-un tunel de mare diametru, cale de 4.793 metri? Sau trebuie să întrezărim acestei precizări şi alt sens — şi atunci să vorbim despre oamenii veniţi la Bistriţa, a căror viaţă, alături şi odată cu apele, capătă şi dînsa un curs nou?

Am străbătut iarăşi în ultimele zile, pe dinăuntru, munţii umblaţi odinioară prin cărările lor însorite de către respectaţii noştri înaintaşi. Am prins drag de această cale, spre capete proaspăt betonată, aidoma bulevardelor din Bucureşti, şi avînd tot asemenea lor şi linie dublă de tramvai electric; din loc în loc mărginită cu clădiri — atelier mecanic, birou, dispensar; apoi mai spre centru, tocmai invers ca într-un oraş mare, îngustîndu-se într-o străduţă — mă rog — podită şi însoţită de garduri de lemn, pentru ca după încă un kilometru să se strîngă ca o ulicioară pe care cu greu, prin glod şi bolovani, ajungi în prima linie de luptă, la frontul de atac — „baza". Burghiele ascuţite ale perforatoarelor de miner repetă aici în mic secţiunea pe care am face-o de-a lungul întregului traseu: două conuri enorme, cu vîrfurile unul spre celălalt, apropiindu-se din ce în ce.

De patru ani, minerii de la tunel — intrare şi minerii de la tunel — ieşire vin să se întîlnească prin munte. De la capătul tunelului unii au plecat adolescenţi şi ajung maturi. Ca în faţa voinicilor din poveste în cale li s-au pus pe rînd toate piedicile: şi piatra şi apa şi focul şi ceea ce s-ar putea numi urzelile zmeilor.

Haidem şi noi, călare pe o locomotivă de mină şi împărţind vremea nu în luni şi zile, ci, ca pe aici, în inele de galerie, să drumeţim puţin prin istoria marelui tunel.

Cam în dreptul inelului 115 dinspre intrare, după experienţa aproape a unui kilometru de drum, roca muntelui a ajuns să-i pună pe oameni pe gînduri. Era limpede: cu ritmul de atunci, tunelul n-ar fi putut fi străpuns la vreme. Metoda sovietică Golovin — graficul ciclic — era singura care-i putea ajuta.

Mulţi mineri buni se strînseseră aici — floarea tunelistilor ţării. Tuturor le era drag Bicazul. Dar de bătrînele lor metode greu se-ndurau să se despartă — ca vizitiul de un cal bătrîn.

Timp de o lună inginerii tunelului — Mosora, Ştefan, Roşu şi alţii — prin rotaţie, au lucrat fiecare cîte un schimb cu minerii din galeria de bază, deprinzîndu-i încet-încet să folosească fără teamă excavatorul şi nici să nu mai intre cu lopata la locul de muncă, să înţeleagă armonioasa ritmicitate a ciclizării celor patru schimburi şi avantajul material — creşterea vitezei de înaintare.

După o lună de zile, cine n-a vrut sau n-a putut să înţeleagă s-a retras la munci mai tihnite, iar în fruntea echipei de la linia întîia a fost adus omul cel mai entuziasmat de noua metodă şi dovedit cel mai capabil în aplicarea ei: Paşca Gavrilă.

Dată înapoi cu cîte 7—8 metri pe zi în loc de cel mult 4—5 înainte vreme, piatra învinsă frontal încercă să atace din flancuri. Presiuni neaşteptate au început să strîngă în pumn tunelul. In zona inelelor 18-22 din spre ieşire, vreme îndelungată buşteni groşi cît un om voinic s-au tot frînt ca nişte scobitori. Iar la inelul 66, într-o zi, în galerie s-a prăbuşit chiar muntele. Căţărîndu-se pe pămîntul surpat, utemistul Alungii Carol, alături de alţi mineri, s-a trezit într-o adevărată grotă. Timp de o noapte nimeni nu s-a încumetat să pătrundă acolo. Dimineaţa însă, utemistul excavatorist Ion Pruşcă a început ascensiunea. Pe peretele interior, trăgînd sus o ţeavă, el a ajuns la înălţimea de 26 de metri. Peste puţină vreme, o pompă puternică pornea să preseze beton în hruba de la inelul 66.

Impotriva tunelistilor piatra s-a făcut complice cu apele. In jurul galeriei, mai ales spre ieşire, rocile, la început periculoase prin tăria lor, deveneau, după ce erau străbătute, periculoase prin slăbiciunea lor noroioasă. Prin tavan, apa izbucnea în şuvoaie sau cădea ca o ploaie de toamnă în toate cele patru anotimpuri.

Tînărul Dominciuc Filip, ca şi maistrul Ştefan Roman, n-or uita niciodată lupta cu apele, sutele de metri parcurşi sub stropii de ghiaţă. Erau uzi pînă la piele sub hainele cauciucate; din cauza umezelii, maşinile rugineau; afară din tunel, cizmele îngheţate bocnă le trosneau ca tabla. Şi totuşi înaintau.

„Atenţiune, zonă de gaze!" te previne o tăbliţă galbenă luminoasă, undeva către tunel-ieşire. Dacă ai o ţigară, stinge-o imediat. Dacă ai o lampă de miner, verific-o încă odată. Fii atent să nu provoci scîntei. Nu te juca cu focul! Cînd ultima oară au apărut gaze, toată lumea a fost evacuată. Toată lumea, afară de comuniştii Ion Buhai şi Petru Macarie, de candidatul de partid Pantelimon Anoaica de utemiştii Trifan Vasile, Anton Frinţescu, Ciobanu Alexandru. Lucrînd 28 ore fără întrerupere ei au adus pe tuburi singurul antidot al metanului — o doză dublă de aer proaspăt.

Patru ani a ţinut bătălia, pînă la victorioasa joncţiune de duminică. Ca să învingă, prietenii sovietici şi cei cehoslovaci i-au ajutat pe mineri cu pichamere — săbii din cel mai bun oţel, cu locomotive — cai aprigi şi de loc nărăvaşi, cu sfaturi bune — cea mai tonică apă vie.

Un ajutor bun unei munci bune. Şi o muncă bună pentru un scop înalt.

Se spunea mai sus că de la capetele tunelului mulţi au plecat adolescenţi şi azi, la întîlnire, sînt maturi. Există însă ceva de o mie de ori mai de seamă decît aceasta. De la capetele tunelului mulţi oameni au plecat poate cu dorinţi mărunte, săraci în cunoştinţe, cu un orizont strîmt şi pe drum, de la inel la inel, s-au îmbogăţit în gînduri, s-au sudat de şantier, au învăţat să privească mai departe şi mai departe. Utemistul Carol Alungii a devenit acum patru luni (el spune: cînd lucram la inelul nr...) candidat de partid şi azi urmează la un curs de istorie a P.M.R. Utemistul Raicovici Marcu a devenit aici membru de partid şi tot aici şi-a întemeiat familie. Utemistul Nicolae Mălăncioiu, a devenit membru de partid, maistru de lucrări şi azi visează la o maşină care să-şi croiască singură calea prin galerie.

Desigur că şi la aceste fapte se gîndesc brigadierii Bicazului atunci cînd pe defileul Bistriţei, la fel ca pe cele ale Jiului sau Izei, strigă cu drag lozinca ştiută: „Cu partidul nostru-n frunte, spargem munte după munte!".

Pe inginerul utemist Roşu Aurel, şeful secţiei tunel-intrare, l-am trezit din somn, după o neuitată noapte albă la 2678 de metri în interiorul tunelului. Am fost primii cărora el le-a povestit ceea ce s-a întîmplat acolo la 7 spre 8 decembrie 1955:

Stătea pe marginea patului şi repeta: — Bine că s-a perforat, dom'le, bine că s-a perforat... Să fi fost acolo aveai în faţă cel mai formidabil reportaj... Inţelegerea era altfel. Trebuia ca şi ai noştri, ai lui Paşca, şi cei de la tunel-ieşire, ai lui Roman, să introducă în ultima bucăţică de piatră cîte un burghiu de 6 metri. Noi am săpat — şi n-a străpuns. De aseară a început veghea... Şi deodată, spre dimineaţă, ne-am trezit cu un vîrf de oţel în faţa ochilor. Cei de la ieşire fabricaseră pe furiş un burghiu de 9 metri! Dar cum l-a văzut, Paşca s-a repezit la el. Il prinsese în mîini, plîngea de bucurie şi striga: „Repede, băieţi, legaţi-l, legaţi-l cu fitil, că fuge!". Si acum e acolo, prizonier, burghiul. Nici cu excavatorul n-au izbutit să-l tragă ceilalţi. Iar noi stăteam, stăteam şi glumeam, toţi aveam subalterni şi voiam să ne arătăm oameni fără emoţii — dar fiecare avea un nod în gît. De mult ne îndoiam, nici nu ştiu dacă ne înţelegi, ne vom întîlni bine sau nu, vorba ceea — „a fi sau a nu fi?" — Şi uite că este, este...

Străpungerea a izbutit. Cele trei necunoscute ale ecuaţiei tunelului — piatra, apa şi focul — sînt rezolvate. Incepe a doua zi, a doua etapă a construcţiei: turnarea barajului, pregătirea uzinei electrice.

Iar noi stăm şi ne bucurăm:

Duminică, la două ore după străpungere, la mitingul festiv, s-au anunţat deviaţiile dintre cele două porţiuni de tunel. La ax — 28 milimetri, la cotă — 32 milimetri, după aproape 5 kilometri de drum. Milimetri faţă de kilometri!

Dreaptă cale au trasat topometrii. Dreaptă cale au făurit minerii. Dreaptă-i calea constructorilor hidrocentralei. Dreaptă cale ne deschide partidul!

F. CERBU

Fruntaşi pe ţară în munca de recoltare a strugurilor

Toamna a venit prin locurile noastre cu braţele pline de rodul bogat al viilor. De zeci de ani, bătrînii nu-şi amintesc ca podgoriile să fi dat recoltă de struguri mai deplină ca în acest an. Muncile de strîngere a acestei bogăţii de preţ a regiunii noastre a cerut din plin eforturile ţăranilor muncitori. Un aport considerabil l-au adus tinerii şi pionierii mobilizaţi de către organizaţiile de bază U.T.M. La Bîrlad a avut loc zilele trecute o şedinţă de analiză a muncii desfăşurată de comitetul regional, comitetele raionale şi de organizaţiile de bază U.T.M. din cuprinsul regiunii în campania de strîngere a strugurilor şi munca de vinificaţie.

Cu acest prilej s-a aflat că 6357 tineri organizaţi în 213 brigăzi şi 459 echipe au lucrat în perioada de 5-25 octombrie recoltînd cantitatea de 1.720.344 kg. struguri. In afară de acest lucru, ei au ajutat efectiv centrele de vinificaţie precum şi la descurcatul viei.

Comitetul regional U.T.M. a trimis să lucreze în secţiile şi gospodăriile viticole din regiune 53 de activişti şi membri ai comitetului regional şi comitetelor raionale U.T.M.

Intrecerea patriotică în care au fost cuprinşi toţi tinerii veniţi să sprijine culesul viilor a făcut ca echipa nr. 23 condusă de utemistul Ion Petre de la G.A.S. Odobeşti să se menţină fruntaşă pe toată perioada recoltării.

Cei peste 20 de tineri şi vîrstnici ce au luat cuvîntul în cadrul discuţiilor au arătat nu numai felul în care au muncit, dar şi hotărîrea lor ca în anul viitor să ob realizări mai mari. In încheierea consfătuirii tovarăşul Dinu Munte, membru al Comitetului Central al U.T.M. a înmînat comitetului regional U.T.M. Bîrlad „Steagul Roşu de fruntaş pe ţară" pentru munca depusă în sprijinirea recoltării strugurilor şi executarea vinificaţiei.

Tot cu acest prilej au fost distinse cu Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M. organizaţiile fruntaşe în mobilizarea tineretului la culesul viilor.

Organizaţiile de bază U.T.M. din satul Odobeasca şi Plopul, raionul Focşani, ca şi organizaţiile de pionieri din comuna Bereşti, raionul Bîrlad, au primit de asemenea Diploma de Onoare.

Tînăra Hagiu Safta din comuna Reghiu, raionul Vrancea, Tudor Nicolae de la G.A.S. Panciu, Popa Vasile de la G.A.S. Coteşti, activistul Chipăilă Mihai organizatorul de U.T.M. de la G.A.S. Odobeşti şi Parfene Gheorghe instructor al comitetului regional U.T.M. au fost distinşi de asemenea cu Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M.

GH. ANGELESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bîrlad

Spectacol festiv la Teatrul Armatei

Luni seara a avut loc în sala Teatrului Armatei din str. 13 Septembrie nr. 18 un spectacol festiv dat de Ansamblul de cîntece şi dansuri al Forţelor Armate ale R.P.R.

Au fost de faţă ataşaţii militari ai Uniunii Sovietice — col. P. P. Voronin, Marii Britanii — col. James Alan Mars, R.P.F. Iugoslavia — lt. col. Milan Minic, R. P. Chineze — lt. col. Mei Iun-sie, Statelor Unite ale Americii — lt. col. K. G. Taylor, Franţei — lt. col. Louis l'Helgouach, ataşaţi militari adjuncţi ai R.P.F. Iugoslavia — cpt. cl. I. Branko Andric, Statelor Unite ale Americii — Ralph T. O' Sullivan.

Din program au făcut parte cîntece ostăşeşti şi populare: De cine dorul se leagă, Soarele apune după deal, Horă pentru ţambal şi orchestră şi altele.

Şi-au dat concursul soliştii: Octav Enigărescu, Nicolae Trofin, Constantin Grigorescu, Corneliu Stavru şi alţii.

Conducerea artistică a Ansamblului a aparţinut col. Dinu Stelian, artist emerit, laureat al Premiului de stat, maeştrii de balet: Simion Siomin şi Gh. Baciu, laureaţi ai Premiului de Stat şi Vladimir Bedea.

Pentru însămînţările de primăvară

In ultimele zile, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Arad au continuat lucrările de pregătire a terenurilor pentru însămînţările de primăvară. Colectiviştii din comunele Dorobanţ şi Frumuşeni au efectuat arături adînci de toamnă pentru însămînţările de primăvară pe o suprafaţă de peste 750 ha., iar ţăranii muncitori din comuna Beregu Mare au arat mai bine de 800 ha. In raionul Criş s-a arat pînă acum peste 70 la sută din suprafaţa ce urmează a fi însămînţată în primăvară, iar în raionul Sînnicolau Mare planul la arăturile adînci de toamnă a fost îndeplinit în proporţie de 54 la sută.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov ținută la Srinagar la 10 decembrie

SRINAGAR (Agerpres).—TASS transmite: Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov ținută la Srinagar la 10 decembrie.

Dragi prieteni!

Permiteți-mi în primul rînd să exprim marea noastră recunoștință sadar-i-riisatului statului Jammu și Cașmir, d-l Iuvaradj Karen Singh, primului ministru al statului Jammu și Cașmir, d-l Bahși Gulian Mohammed, vouă tuturor care sînteți de față și întregului popor al statului dvs. pentru primirea cordială pe care ne-ați făcut-o. **(Aplauze prelungite).**

După ce a vorbit despre primirea prietenească ce a fost făcută, N. S. Hrușciov a relevat o seamă de asemănări în ceea ce privește clima și compoziția națională a statului Jammu și Cașmir și republicile Uniunii Sovietice din Asia centrală Tadjikistan, Turkmenistan și Uzbekistan. Populația Cașmirului și a capitalei statului dvs., orașul Srinagar, este multinațională. Aici locuiesc naționalitățile Cașmiri, Dogra, Ladki: printre locuitorii Cașmirului sînt și hinduși și musulmani și sikhi, și reprezentanți ai altor naționalități și credințe. Dar cînd am trecut pe străzile Srinagarului, am simțit că sîntem salutați în egală măsură de oameni de credințe și naționalități diferite. Acest lucru a fost exprimat și în lozincile de salut și în cuvintele calde pe care ni le-au adresat locuitorii din Srinagar.

Toate acestea dovedesc că popoarele din statul Jammu și Cașmir de diferite naționalități și de diferite credințe trăiesc în armonie și vor să muncească cu mult folos pentru binele patriei — Republica India. **(Aplauze).**

Colaborarea prietenească dintre popoare ne este deosebit de apropiată și lesne de înțeles. Prin componența sa națională țara noastră este o țară multinațională. In Uniunea Sovietică trăiesc reprezentanți ai multor credințe, dar acest lucru nu creează la noi nici o neînțelegere și oamenii sovietici trăiesc și muncesc într-o familie strîns unită. **(Aplauze).**

Problema credinței este o problemă de conștiință a fiecărui om, a unui popor sau altul.

La noi, în Uniunea Sovietică, sînt just rezolvate atît problema națională, cît și problema libertății cultului. Fiecare cetățean din țara noastră poate să practice orice ritual religios.

Vă spun acest lucru ca să vă fie mai limpede poziția noastră în această problemă. Doar și acum unele state încearcă să semene discordie între popoarele Indiei, ațîțînd sentimentele de ostilitate națională sau împărțind popoarele după principiul cultelor religioase. Reprezentanții oficiali ai acestor state încearcă să creeze în mod artificial conflicte.

Dar este oare aceasta în folosul Indiei și al popoarelor ei? Credem că de pe urma acestui lucru suferă atît interesele Indiei în ansamblu, cît și ale popoarelor Indiei.

Popoarele vor să aibă posibilitatea de a munci, de a-și dezvolta cultura, de a fi asigurate din punct de vedere material. Ele vor să aibă un stat liber care să nu depindă de bunul plac al statelor imperialiste.

Dar depind toate acestea de religia unui popor sau a altuia? Cred că nu. **(Aplauze).**

Nu este nevoie ca un stat să fie creat după principiul religiei unice pentru a avea libertăți politice, pentru a avea posibilitatea de a ridica în mod permanent conștiința cetățenilor săi, pentru a-i asigura din punct de vedere material. Pentru aceasta este nevoie ca poporul să fie liber, să nu existe exploatarea omului de către om. **(Aplauze).**

De ce s-a ridicat așa-numita problemă a Cașmirului? Nu poporul a pus-o. Unor anumite state le convine să ațîțe sentimentele de ostilitate între popoarele țărilor care se eliberează de jugul colonial, scutură dependența seculară față de asupritorii străini. **(Aplauze).**

Făcînd aceasta, monopoliștii urmăresc doar propriile lor scopuri. Ei ațîță o parte a popoarelor unei țări împotriva celeilalte părți, pentru a-și subordona și mai mult din punct de vedere economic aceste țări, pentru a le face să depindă de voința lor.

Cred că nu trebuie să arăt care sînt statele care agravează în permanență problema Cașmirului, deoarece acest lucru este bine cunoscut. De altfel, aceste state nici nu maschează prea mult că sînt interesate în agravarea continuă a acestei probleme.

La timpul său problema Cașmirului a fost discutată în ședința Consiliului de Securitate și reprezentantul Uniunii Sovietice a expus în mod clar punctul nostru sovietic de vedere în această problemă.

Poziția noastră în această problemă este cît se poate de clară și precisă. Uniunea Sovietică a considerat întotdeauna că rezolvarea problemei statutului de stat al Cașmirului trebuie să fie o chestiune a însuși poporului din Cașmir. Acest lucru corespunde principiilor democratismului și intereselor întăririi relațiilor de prietenie între popoarele din această regiune. **(Aplauze prelungite).**

Adoptînd în problema Cașmirului o poziție nepărtinitoare, obiectivă, Uniunea Sovietică și-a exprimat întotdeauna simpatia sinceră față de poporul din Cașmir și față de forțele sale democratice, iubitoare de pace, care au stabilit deja relații prietenești cu forțele progresiste și iubitoare de pace din Republica India, ce înțelege prea bine năzuințele naționale ale poporului din Cașmir.

După cum arată faptele, poporul din Cașmir nu dorește ca statul său să devină o jucărie în mîinile forțelor imperialiste. **(Aplauze furtunoase).** Or tocmai spre aceasta tind unele puteri sub pretextul sprijinirii poziției Pakistanului în problema Cașmirului.

In continuare, N. S. Hrușciov și-a expus părerea în general despre împărțirea Indiei în două state, arătînd că prietenii Indiei sînt mîhniți de faptul că forțele străine au reușit să obțină împărțirea Indiei în două părți, India și Pakistanul.

Așadar, nu deosebirea de credințe religioase ale populației a fost esențialul în crearea Pakistanului și separării lui de statul unic al Indiei. Anumite state care promovează în politica lor principiul de mult cunoscut „dezbină și stăpînește"!, au participat activ la această acțiune. Ele au folosit în scopurile lor factorul existenței unor credințe religioase diferite.

Sîntem profund convinși că atunci cînd pasiunile se vor domoli și cînd popoarele își vor da seama ce înseamnă această împărțire artificială a teritoriului Indiei, ele vor regreta acest lucru.

Dar problema creării a două state independente — India și Pakistanul — este deja rezolvată. Eu am exprimat sincer ceea ce cred în această privință nu pentru că aș considera necesar ca această problemă să fie revizuită sub unele aspecte. Constat acest lucru ca un fapt. Și întrucît aceste două state există și se dezvoltă, nu cred că este necesar acum să se revizuiască frontierele acestor state, așa cum vor să facă unele puteri. **(Aplauze).** Se știe că modificarea frontierelor produce totdeauna suferințe și nu se face fără vărsări de sînge.

Problema Cașmirului, ca unul din statele Republicii India este rezolvată de însuși poporul Cașmirului. Aceasta privește poporul însuși. **(Aplauze furtunoase prelungite).** Cred că de ambele părți trebuie să se manifeste o mare voință pentru menținerea păcii în această regiune, pentru că atît India cît și Pakistanul nu se pot dezvolta decît în condițiile coexistenței pașnice. **(Aplauze).** In continuare N. S. Hrușciov a vorbit despre relațiile de prietenie ce s-au stabilit între Uniunea Sovietică și Republica India.

Republica India, independentă și suverană este un stat tînăr în dezvoltare. Pe noi ne apropie faptul că ea luptă activ pentru pace în întreaga lume.

Așa cum noi nu ne amestecăm în treburile interne ale Republicii India, nici India nu se amestecă în treburile noastre interne. **(Aplauze).** Treburile interne ale fiecărui stat constituie o chestiune a popoarelor fiecărui stat.

Dacă în Republica India vedem un aliat în lupta pentru pace, pentru soluționarea pașnică a problemelor nerezolvate, nu putem spune din păcate același lucru despre Pakistan.

Pakistanul este și el un stat tînăr. Dar politica cercurilor guvernante ale acestui stat ne neliniștește.

Faptele dovedesc că politica lor se bazează nu pe interesele vitale ale poporului lor, ale statului lor, ci este dictată de cercurile monopoliste ale altor țări. Actualul guvern al Pakistanului își afișează în mod fățiș apropierea deosebită de cercurile monopoliste americane **(animație în rîndul asistenței).** El a fost unul dintre primii participanți, unul din inițiatorii faimosului pact de la Bagdad, care nu a fost creat în interesul păcii. **(Animație în rîndul asistenței).** El permite să se creeze pe teritoriul său baze militare americane și aceasta în imediata apropiere a frontierelor Uniunii Sovietice.

Noi spunem deschis că, înființarea de baze militare americane pe teritoriul Pakistanului nu poate să nu ne neliniștească. Cu participarea activă a Pakistanului se întreprind în prezent noi eforturi pentru lărgirea numărului statelor care fac parte din pactul de la Bagdad. Este regretabil faptul că guvernul Iranului a sprijinit forțele imperialiste care au aderat la acest pact.

Noi spunem deschis că niciodată nu am sprijinit și nu vom sprijini pe participanții pactului de la Bagdad, așa cum nu am sprijinit și nu vom sprijini nici pe participanții oricărei alte grupări îndreptată împotriva Uniunii Sovietice.

Dacă am proceda altfel am da dovadă de miopie politică. Pentru toți este evident că pactul de la Bagdad este îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte țări iubitoare de pace. De aceea, sarcina noastră este slăbirea acestei alianțe războinice, unul din focarele unor eventuale aventuri.

Noi dorim sincer să crească și să se întărească Republica India, iubitoare de pace, independentă. **(Aplauze furtunoase).**

Am aflat de următorul act neprietenesc al guvernului Pakistanului. Ambasadorul sovietic a fost chemat la Ministerul Afacerilor Externe al Pakistanului unde i s-a recomandat ca eu și prietenul meu Nikolai Aleksandrovici Bulganin să renunțăm la vizitarea Cașmirului, să respingem invitația șefului statului dvs. de a vizita Srinagar și alte regiuni ale statului dvs. **(Explozii de rîsete).**

Acest lucru nu poate fi apreciat altfel decît ca un caz fără precedent de amestec în treburile străine. Nici cînd încă un al treilea stat nu și-a permis să ne indice unde și de ce trebuie noi să plecăm și care sînt prietenii pe care trebuie să-i alegem **(animație în rîndurile asistenței, aplauze).** Ne displace foarte mult pactul de la Bagdad, la care unul din participanții cei mai activi este Pakistanul, deși fără folos pentru sine și pentru poporul său. Dar noi avem răbdare și sîntem convinși că acest pact de la Bagdad se va sparge ca un balon de săpun și nu va rămîne în urma lui decît o amintire neplăcută. **(Animație în rîndurile celor de față. Aplauze furtunoase).**

Reprezentantul Ministerului Afacerilor Externe al Pakistanului a declarat în continuare ambasadorului nostru în această țară că guvernul Pakistanului nu ar vrea ca noi să facem o vizită în Afganistan, această țară vecină cu noi. **(Animație în rîndurile celor de față).** Dar aceasta este o declarație care merge prea departe și persoanele care fac astfel de recomandări iau prea multe asupra lor.

Afganistanul este un bun vecin de-al nostru cu care de mult timp s-au stabilit relații de prietenie. **(Aplauze).** Vrem să dezvoltăm și să întărim aceste relații și sperăm că vizita noastră în Afganistan va contribui la aceasta. **(Aplauze).**

Am dori foarte mult să avem aceleași relații de prietenie cu Pakistanul și nu din vina noastră deocamdată nu există astfel de relații. Dar noi vom persevera în direcția îmbunătățirii acestor relații în interesele cauzei păcii.

Uniunea Sovietică a fost totdeauna și continuă să fie pentru pace în întreaga lume, pentru prietenie între popoare și între state. Această linie ne-a poruncit s-o promovăm în mod consecvent marele Lenin **(Aplauze furtunoase).**

Și vom păși neabătuți pe această cale, întărind și lărgind prietenia noastră cu alte state și popoare.

Trăiască prietenia și colaborarea între Republica India și Uniunea Sovietică! **(Aplauze prelungite).**

Trăiască pacea în lumea întreagă! **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Vizita conducătorilor sovietici în India

DELHI 11 (Agerpres). — TASS transmite: In ziua de 11 decembrie la amiază N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru în prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și persoanele care îi însoțesc s-au întors din Kașmir la Delhi. Pe aeroport au fost întîmpinați de Iadunath Singh, secretar militar al președintelui Republicii India, A. K. Ceanda, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe și de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al Indiei, de M. A. Menșikov, ambasadorul U.R.S.S. în India, membri ai ambasadei sovietice și alte persoane oficiale, de reprezentanți ai presei indiene și străine.

De la aeroport N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au fost conduși la Palatul prezidențial unde se află reședința lor.

DELHI 12 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața zilei de 12 decembrie, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au plecat cu mașinile din Delhi în regiunea orașului Sonepat, unde se află una din bazele „programului dezvoltării obștești" a satului pe care-l pune în aplicare guvernul Indiei.

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov s-au oprit în satul Bhatgaon, unde au fost întîmpinați de B. Saciar, ministrul principal al statului Pundjab, de P. K. Singh, ministrul dezvoltării al statului Pundjab și de S. K. De, administratorul principal al programului dezvoltării obștești.

Oaspeții au vizitat expoziția de vite de tracțiune și lapte crescute în această regiune: boi, vaci cu cocoașe de rasă indiană, tauri și bivoli. Cei 5.000 de locuitori ai satului care s-au înșirat de-a lungul caselor albe de lut, pavoazate cu ghirlande multicolore și cu drapelele Uniunii Sovietice și Indiei, i-au salutat pe conducătorii sovietici și le-au oferit flori. Intr-o masă compactă țăranii i-au condus pe oaspeți scandînd: Indienii și rușii sînt frați".

La marginea satului a fost construită o tribună în jurul căreia s-au întrunit cîteva sute de mii de țărani din Pundjab. După prezentarea unui spectacol de lupte din Pundjab și de alte exerciții tradiționale de gimnastică ale naționalităților din acest stat, N. S. Hrușciov a adresat țăranilor o cuvîntare de salut.

Participanții la demonstrație l-au aplaudat și aclamat furtunos.

După demonstrație oaspeții s-au întors la Delhi.

Agențiile de presă comunică:

BELGRAD. — După cum anunță ziarul „Borba", președintele R. P. F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, care face o călătorie în Etiopia, după o oprire în portul Assab, a plecat spre Addis-Abeba unde se va întîlni cu împăratul Haile Selassie și cu o serie de reprezentanți de frunte din Etiopia.

PEKIN. — La 10 decembrie a părăsit Pekinul plecînd spre R. D. Germană o delegație chineză în frunte cu Ciu De, vicepreședinte al R. P. Chineze. Delegația va participa la festivitățile care vor avea loc cu prilejul împlinirii a 80 de ani de la nașterea lui Wilhelm Pieck, președintele R. D. Germane.

PARIS. — In declarația guvernatorului general al Algeriei, Soustelle, dată publicității la 10 decembrie, se spune că în urma hotărîrii guvernului francez, alegerile pentru Adunarea Națională pe teritoriul Algeriei se amînă fără termen (departamentele din Algeria sînt reprezentate în Adunarea Națională prin 30 de deputați).

RIO DE JANEIRO. — Ziarul „Imprensa Popular" relatează că președintele Guatemalei, Castillo Armas „vinde" așa-numitei societăți „mixte" americano-guatemaleze un teritoriu de 1.300.000 de hectare pentru sumai de 15.000.000 de chetsali (moneda guatemaleză — N.R.).

HELSINKI. — In baza acordului cu privire la comunicațiile aeriene dintre U.R.S.S. și Finlanda, din 19 octombrie 1955, au avut loc la Helsinki tratative în legătură cu deservirea reciprocă tehnică și comercială a avioanelor sovietice și finlandeze care vor circula pe traseul aerian Moscova-Helsinki.

LONDRA. — La 10 decembrie în Australia au avut loc alegeri parlamentare. Numărătoarea voturilor nu s-a încheiat încă. Potrivit datelor preliminare publicate de ziarele londoneze, coaliția guvernamentală (din care fac parte partidele liberal și agrar) și-a consolidat pozițiile în parlament, obținînd 74 de locuri în camera reprezentanților.

Sesiunea Consiliului de Asistență Mutuală Economică

BUDAPESTA 12 (Agerpres).

Intre 7 și 11 decembrie a avut loc la Budapesta sesiunea Consiliului de asistență economică mutuală, la lucrările căruia au luat parte reprezentanții tuturor țărilor membre ale Consiliului: Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Romînă, Republica Populară Ungară și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

La sesiunea Consiliului a avut loc un schimb de păreri asupra orientării fundamentale în dezvoltarea economiei naționale a țărilor membre pe anii următori și asupra ridicării continue a nivelului de trai al populației acestor țări.

Avînd în vedere că acordurile pe termen lung cu privire la livrările reciproce de mărfuri dintre țările membre ale Consiliului în majoritatea lor expiră anul acesta, Consiliul a discutat problemele legate de încheierea unor acorduri comerciale pe termen lung între țările membre ale Consiliului pe perioada următoare.

La sesiunea Consiliului a avut loc de asemenea un schimb de păreri în problema specializării și cooperării în producția diferitelor tipuri de mașini și utilaj în țările membre ale Consiliului, în scopul sporirii producției în serie, îmbunătățirii calității și reducerii prețului de cost al producției pe baza introducerii continue a tehnicii noi.

Sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii

HELSINKI 12 (Agerpres).— TASS transmite: La 11 decembrie s-a deschis la Helsinki sub președinția doctorului James Endicott sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii. Pe ordinea de zi a sesiunii figurează problema studierii situației internaționale.

La sesiune au luat cuvîntul Lucio Luzzatto (Italia), Wainwight (Anglia), Lu Nin-i (China) și Valerio Conder (Brazilia).

Sesiunea biroului Consiliului Mondial al Păcii va dura pînă la 13 decembrie.

Inainte de începerea lucrărilor sesiunii membrii Biroului Consiliului Mondial al Păcii au păstrat un moment de reculegere în memoria prof. Ikuo Oyama, președintele Comitetului japonez de apărare a păcii și membru al Consiliului Mondial al Păcii.

Un act provocator împotriva unor fotbaliști maghiari

BUDAPESTA 12 (Agerpres). — MTI transmite următorul comunicat: La 27 noiembrie 1955, reprezentativa B de fotbal a Ungariei a susținut la Livorno un meci împotriva reprezentativei B a Italiei. La stația de frontieră italiană Tarvisio, persoane oficiale italiene au propus lui Laszlo Szabo și Oszkar Vilezal, membri ai echipei ungare, să nu se mai înapoieze în Ungaria și să rămînă în Italia. După ce cei doi fotbaliști au respins cu hotărîre această propunere, persoane oficiale italiene au încercat să-l împingă cu forța pe Laszlo Szabo într-o cameră izolată și el a trebuit să lupte pentru a scăpa din mîinile lor.

Lui Oszkar Vilezal i s-a oferit o mare sumă de bani, iar apoi a fost amenințat că va fi întemnițat la înapoierea sa în Ungaria. Abia după ce au constatat că fotbaliștii ungari nu pot fi determinați prin nici un fel de mijloace să-și trădeze patria, persoanele oficiale italiene au renunțat la noi încercări de convingere și violență.

La 10 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Ungare a înmînat trimisului Italiei la Budapesta o notă în care protestează cu hotărîre împotriva comportării autorităților italiene, care nu are nimic comun cu normele în uzanță în relațiile internaționale. După cum se arată în notă, Ministerul Afacerilor Externe speră că organele italiene de resort vor trage la răspundere pe inițiatorii actului de provocare de la stația de frontieră Tarvisio.

Discuțiile din Consiliul de Securitate O.N.U.

NEW YORK (Agerpres). — In seara zilei de 10 decembrie au continuat în Consiliul de Securitate al O.N.U. discuțiile cu privire la propunerea de admitere în Organizația Națiunilor Unite a celor 18 state, propunere care, după cum s-a anunțat, a fost adoptată cu o majoritate de 90% de către Adunarea Generală.

Luînd cuvîntul în continuarea dezbaterilor, reprezentantul Braziliei, Freitas Valle, a declarat că sprijină proiectul privitor la admiterea în O.N.U. a celor 18 țări și a cerut gomindanistului să nu facă uz de veto.

Delegatul Iranului, Entezam, a sprijinit de asemenea proiectul de admitere al celor 18 state.

Au urmat apoi discuții cu privire la stabilirea procedurii de votare, în cadrul căreia au luat cuvîntul reprezentantul Uniunii Sovietice, Sobolev, precum și reprezentanții Angliei, Belgiei, Perului, Noii Zeelande și alții.

La suspendarea ședinței s-a stabilit ca discuțiile în problema admiterii celor 18 state să continue în ședința din dimineața zilei de marți, 13 decembrie.

Mitingul de la Pekin în cinstea delegației guvernamentale a R. D. Germane

PEKIN 12 (Agerpres). — China Nouă transmite: Cu prilejul vizitei în China a delegației guvernamentale a R.D. Germane, în frunte cu primul ministru Otto Grotewohl, la 11 decembrie a avut loc la Pekin un miting la care au luat parte muncitori de la întreprinderile din capitală, funcționari ai instituțiilor centrale, oameni de știință și cultură, studenți.

Luînd cuvîntul la miting, Pîn Ci-jen, președintele Comitetului popular orășenesc din Pekin, a salutat în numele populației orașului pe primul ministru Otto Grotewohl și pe membrii delegației guvernamentale a R. D. Germane, cărora le-a înmînat un steag-simbol al prieteniei popoarelor chinez și german.

Asistența a întîmpinat cu căldură cuvîntarea primului ministru Otto Grotewohl

Otto Grotewohl a predat guvernului chinez volume ale marii enciclopedii chineze, editată în anul 1407 și care se găsea la biblioteca din Leipzig, precum și zece drapele ale detașamentelor populare chineze, capturate de militariștii germani în 1900.

Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, care a luat apoi cuvîntul, a arătat că acest act de prietenie al guvernului R. D. Germane constituie o mărturie a prieteniei de nezdruncinat între popoarele chinez și german.

Adunarea electorală organizată de P. C. Francez

– Cuvîntarea lui Maurice Thorez –

PARIS 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 decembrie, la Ivry sur Seine a avut loc prima adunare electorală organizată de Partidul Comunist Francez. Aici lista candidaților partidului comunist are în frunte pe Maurice Thorez, secretar general al Comitetului Central.

Vorbind alegătorilor, Maurice Thorez a subliniat că partidul comunist este gata să participe la alegeri și chiar la alegeri înainte de termen din două motive: el dorește să dea seamă în fața alegătorilor săi și totodată consideră că „este necesar să se pună capăt cît mai curînd politicii de mizerie, reacțiune și război, care se duce în prezent ca urmare a subordonării față de voința americană".

Thorez a subliniat condițiile de viață ale muncitorilor, funcționarilor și țăranilor cu gospodării mici care devin tot mai grele; el a arătat că din fața tineretului francez dispar perspectivele unui viitor fericit

Pentru această situație, a spus Thorez, răspunderea revine tuturor partidelor politice de dreapta inclusiv partidelor care sprijină guvernul Faure—Pinay și partidelor care fac parte din așa numitul „front republican" al lui Mendès-France.

Partidului socialist, a spus în continuare Thorez, îi revine de asemenea o grea răspundere. El este acela care a adus la putere majoritatea reacționară adoptînd blocarea frauduloasă cu ajutorul căreia partidului nostru i-au fost răpite 80 de mandate de deputați.

In ceea ce ne privește sîntem gata să facem totul pentru a asigura în alegeri succesul forțelor de stînga și pentru a le da apoi posibilitatea să conducă țara. Din nefericire conducătorii socialiștilor au refuzat din nou acest lucru, bucurîndu-se de laudele reacționarilor care au răsuflat ușurați, căci se temeau de un nou front popular.

Analizînd poziția conducătorilor socialiști care preferă alianța cu forțele de dreapta, Thorez a caracterizat această politică a conducerii partidului socialist drept „o trădare a intereselor clasei muncitoare și democrației".

La această adunare au mai luat cuvîntul Georges Marang, primarul orașului Ivry sur Seine și Benoit Frachon secretarul general al Confederației Generale a Muncii.

O dezmințire a Biroului de presă de pe lîngă M. A. E. al R. P. Mongole

ULAN BATOR 11 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Unen" din 11 decembrie publică o dezmințire dată de Biroul de presă de pe lîngă Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Mongole în care se spune:

Corespondentul agenției Reuter a transmis la 6 decembrie a.c. din Taibe (Taivan) că ciankaișiștii intenționează să folosească dreptul de veto în Consiliul de securitate pentru a împiedica admiterea Republicii Populare Mongole în Organizația Națiunilor Unite. Totodată, referindu-se la mărturiile unor oarecari prizonieri militari, el afirmă că în acțiunile militare din Coreea ar fi participat unități militare ale Republicii Populare Mongole.

Biroul de presă de pe lîngă Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Mongole este împuternicit să declare că această afirmație a ciankaișiștilor este o falsificare grosolană urzită în scopul de a induce în eroare opinia publică mondială în ajunul discutării în Consiliul de securitate a problemei admiterii Republicii Populare Mongole în O.N.U.

O declarație a primului ministru al Danemarcei

COPENHAGA 11 (Agerpres). — Agenția France Presse relatează că primul ministru și ministru al Afacerilor Externe al Danemarcei, H. K. Hansen, care, după cum s-a anunțat, a acceptat invitația guvernului sovietic de a vizita U.R.S.S., a făcut o declarație subliniind importanța contactelor dintre țările din Răsărit și Apus.

„La fel ca primul ministru suedez și ca premierul norvegian — a spus primul ministru danez — consider că contactele personale pe care le permite o vizită în Uniunea Sovietică sînt utile. Scopul călătoriei mele în Uniunea Sovietică este în primul rînd de a servi dezvoltării relațiilor dintre Danemarca și U.R.S.S. Desigur, această călătorie poate prilejui discutarea unor probleme mai concrete și de interes comun dacă vreuna din părți ar dori aceasta".

O victorie categorică a fotbaliștilor de la C. C. A.

De data aceasta nu vom descrie — așa cum se obișnuiește — desfășurarea din semifinala Cupei R.P.R. la fotbal disputată între C.C.A. și Locomotiva București — ci ne vom ocupa mai mult de felul cum s-a prezentat în acest meci Locomotiva București. Despre C.C.A. vom putea vorbi mai larg după ce va juca duminică în finala Cupei R.P.R., înfruntînd echipa Progresul Oradea. Așteptăm ca atunci echipa militară să confirme impresia bună lăsată în meciul cu Locomotiva.

Cînd fotbaliștii de la C.C.A. au atacat insistent în repriza a doua au folosit schimbul de locuri, înscriind patru goluri. Foarte buni au fost Tătaru, Onisie, Alexandrescu și Zavoda I.

Locomotiva București a fost însă de nerecunoscut.

In primul rînd, concepția tactică a echipei a fost greșită chiar de la început. Jucînd cu interii retrași, cu 7 oameni în apărare feroviarii au mizat desigur că pot realiza un rezultat cel puțin mulțumitor, menținînd în atac doar trei oameni — Călin, Olaru și Filote, ale căror incursiuni răzlețe, lipsite de orizont și eficacitate au constituit însă o „pradă" ușoară pentru impetuoasa apărare a militarilor.

Cum s-a comportat apărarea?

Ca să atribui o vină mai mică sau mai mare unui jucător din linia de fund a Locomotivei București nu este de loc ușor. Aceasta, pentru că întreaga apărare a jucat inexplicabil de slab. Depășiți aproape tot timpul de atacanții C.C.A., comițînd greșeli peste greșeli în spațiul porții, nesiguri în intervenții, apărătorii feroviari ca și jucătorii din linia de atac au lăsat impresia că sînt resemnați în fața rezultatului.

Locomotiva București — jucători, antrenori, conducători ai echipei — trebuie să tragă concluziile mai ales pentru viitor. Accentuăm: mai ales pentru viitor, *căci feroviarii vor activa anul ce vine în categoria celor mai bune formații de fotbal ale țării.*

Să se ia de pe acum astfel de măsuri încît fotbaliștii Locomotivei București — reveniți pe merit în categoria A de fotbal — să justifice încrederea miilor de simpatizanți.

R. CALARAȘANU

Pe scurt

După două zile de întreceri, duminică a luat sfîrșit în sala Dinamo campionatul republican al celor mai bune echipe de haltere din țara noastră.

Prezentînd o formație omogenă, bine pregătită din punct de vedere tehnic și cu o mare putere de luptă, echipa Flamura Roșie a cucerit titlul de campioană a R.P.R. pe anul 1955, realizînd 14 puncte.

★

Cu prilejul unui concurs de înot organizat la Cluj de asociația Locomotiva în cinstea celui de-al 2-lea Congres al P.M.R., maestra sportului Ecaterina Orosz a stabilit un nou record al țării în proba de 100 m. bras cu timpul de 1'26"0/10.

Atleții cehoslovaci Emil Zatopek și Dana Zatopkova au sosit la 11 decembrie la New Delhi, venind cu avionul de la Praga. Pe aeroport, Zatopek a declarat ziariștilor că cele mai multe șanse de a cuceri o medalie de aur în cadrul Jocurilor Olimpice de la Melbourne le păstrează în proba de maraton. Cu toate acestea el va alerga și în proba de 10.000 m., unde prevede o luptă foarte strînsă între Sandor Ihares (R. P. Ungară), Vladimir Kuț (U.R.S.S.), Gordon Pirie și Ken Norris (Anglia). In cele cinci săptămîni pe care le vor petrece în India, Emil Zatopek și Dana Zatopkova vor urmări antrenamentele atleților indieni.

Fotbaliștii sovietici învingători în Egipt

După cum anunță radio Cairo, la 11 decembrie echipa selecționată de fotbal a orașului Moscova a întîlnit echipa forțelor armate ale Egiptului. La meci a asistat primul ministru al Egiptului Nasser.

Fotbaliștii sovietici au obținut victoria cu scorul de 1-0 prin punctul înscris de Netto, cu 10 minute înainte de sfîrșitul întîlnirii.

Turneul internațional de volei de la Moscova

La 10 decembrie a luat sfîrșit turneul internațional de volei de la Moscova. In ultima zi a turneului, echipa reprezentativă a R.P.R. s-a întîlnit cu echipa secundă a Uniunii Sovietice. Voleibaliștii sovietici au terminat învingători cu scorul de 3-1 (15-9, 10-15, 15-13, 15-4).

O luptă sportivă extrem de disputată a prilejuit meciul dintre echipa Uniunii Sovietice și selecționata asociației „Știința" din R. P. Polonă. Pînă la sfîrșit, victoria a revenit echipei U.R.S.S. cu 3-2 (15-7, 6-15, 15-8, 5-15, 15-12).

In urma rezultatelor înregistrate în cele trei zile de întreceri, primul loc în clasament a revenit ecehipei prime a Uniunii Sovietice, care a totalizat 3 victorii, din tot atîtea meciuri. Pe locurile următoare s-au clasat echipa „Știința" din R. P. Polonă cu 2 victorii, U.R.S.S. II cu o victorie și R.P.R.

Echipa de tenis de masă a R. P. R. învingătoare în Anglia

Echipa de tenis de masă a R.P.R. care se află în turneu în Anglia a întîlnit la 10 decembrie în localitatea High Wycombe reprezentativa Angliei de sud.

Desfășurate în fața unei numeroase asistențe, partidele au fost viu disputate scoțînd în evidență forma bună a componenților echipei romîne, care au învins cu scorul de 8-1.

Iată cîteva rezultate tehnice: Harasztosi-Lowe 2-1; Gantner-Rhodes 2-0; Popescu-Landry 1-2; Pesch-Brumall 2-1; Zeller-Millbank 2-1; Rozeanu-Isaacs 2-0.

Campionatele de tenis de masă ale Japoniei

TOKIO 12 (Agerpres). —

Duminică au luat sfîrșit la Tokio campionatele de tenis de masă ale Japoniei pe anul 1955. Campionul mondial Toshiaki Tanaka a cucerit pentru a doua oară titlul de campion al Japoniei, învingînd în finală pe Keisu Taunoda cu 3—2 (21—13, 19—21, 21—12, 10—21, 21—18). Finala probei de simplu femei a fost cîștigată de Kiiko Watanabe, care a dispus de Yoshiko Tanaka cu 3—0 (21—17, 21—18, 21—19).

Un rezultat surpriză s-a înregistrat în finala probei de dublu bărbați. Favoriții acestei probe, Toshiaki Tanaka și Ichiro Ogimura, campioni mondiali individuali în anii 1955 și respectiv 1954, au fost întrecuți de perechea Tatsuo Taune și Akio Nokira cu 2—0 (21—18, 21—15).

Cea de a cincea probă a campionatelor finale, la dublu femei a revenit cuplului Fujiko Sato și Chiyoko Yamamoto care a dispus de Kikus Yamakawe și Shizuye Narahara cu 2—0 (21—12, 24—22).

Aceste campionate au servit drept criteriu de selecționare a celor 32 de jucători și jucătoare ce vor reprezenta Japonia la campionatele mondiale de tenis de masă, care vor începe la 2 aprilie 1956 la Tokio.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52